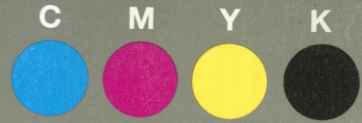

Grey Scale #13

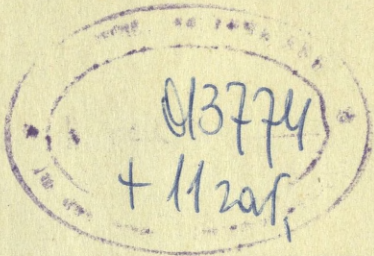
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

67

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

Egz. Nr 00023

ZESZYT TAKTYCZNY

7(43)

036959

WARSZAWA

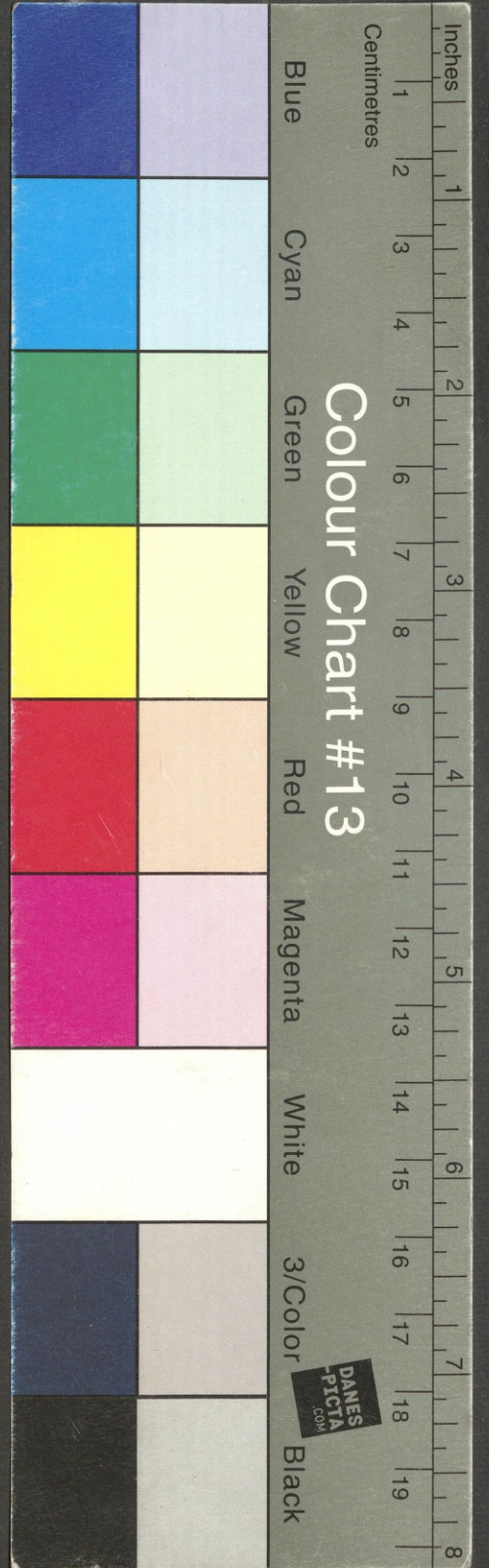
Wrzesień 1969

stron: 42

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

036959

12345 + 9 kolek

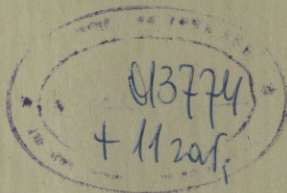

67

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

Egz. Nr 000023

ZESZYT TAKTYCZNY
7(43)

036959

WARSZAWA

Wrzesień 1969

stron: 42

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO

036959

12210 + 9 kolekt

Ersta

Str.	Wiersz od góry	od dołu	Jest	Powinno być
9		2, 3	nieobserwowanych	nie obserwowanych
24		16	z środkami	ze środkami
31		5	Armia Polowa	Armia Polowa
31		8	Armia Polowa	Armia Polowa
32		13	garnizonie	garnizonach

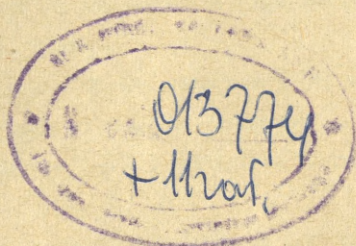
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. broni Karola Świerczewskiego

Protok. prot. 12657. /

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

~~SECRET~~

Egz. nr 223

ZESZYT TAKTYCZNY

7/43

WARSZAWA

Wrzesień 1963

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
KABLET SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. broni K. Świerczewskiego

036954

UNIWERSYTET
WARSZAWY

WYDZIAŁ
HISTORII

1950

1950

Materiał do niniejszego Zeszytu Taktycznego opracowali: do części pierwszej - płk dypl. Witold JANDA, do części drugiej - płk dypl. Władysław KISIEL.

SPIIS TREŚCI

str.

CZEŚĆ PIERWSZA: "ZWALCZANIE OBRONY PRZECIWPAN-
CERNEJ NIEPRZYJACIELA W PASIE NATARCIA DY-
WIZJI" 5

Rozwiązanie zadania zamieszczonego w Zeszytcie Tak-
tycznym nr 5/41, 1969 r.

Decyzja dowódcy 3 DZ do natarcia i jej uzasadnienie

1. Decyzja dowódcy 3 DZ do natarcia 5

2. Wykorzystanie artylerii i lotnictwa wsparcia w natar-
ciu 3 DZ 9

3. Uzasadnienie decyzji dowódcy 3 DZ do natarcia . . 16

CZEŚĆ DRUGA: "ORGANIZACJA I PROWADZENIE DZIA-
ŁAŃ PRZEZ DYWIZJĘ DESANTOWĄ, W RAMACH OPE-
RACJI ZACZEPNEJ FRONTU W CELU OPANOWANIA
WYSPI" 19

1. Niektóre zagadnienia użycia dywizji desantowej w
kombinowanych działaniach desantowych w celu o-
panowania wyspy 19

2. Założenie ogólne do tematu: "Organizacja i prowadze-
nie działań przez dywizję desantową w ramach ope-
racji zaczepnej frontu w celu opanowania wyspy . . 31

ZALĄCZNI

Do części pierwszej:

- a/ Szkic nr 1 - Czas trwania i układ ogniowego przygotowa-
nia natarcia.
- b/ Szkic nr 2 - Układ ogniowego przygotowania natarcia.
- c/ Szkic nr 3 - Decyzja dowódcy 3 DZ do natarcia.
- d/ Szkic nr 4 - Plan działań bojowych artylerii i lotnictwa
wsparcia w natarciu 3 DZ.

Do części drugiej:

- a/ Tabela nr 1 - Dane taktyczno-techniczne okrętów bojowych,
desantowych i zabezpieczających oraz śmi-
głowców transportowych biorących udział w
operacji desantowej i warianty załadowania
okrętów transportowych.

- 7
- b/ Tabela nr 2 - Zestawienie stanu osobowego, sprzętu oraz uzbrojenia 5 DD.
 - c/ Tabela nr 3 - Wyciąg z identyfikatora armii polowej "Nord" oraz struktura organizacyjna 6 DZ /NZ/.
 - d/ Schemat nr 1 - Ogólne położenie wojsk własnych i przeciwnika o 15.00 16.6 oraz zamiar dowódcy Frontu Nadmorskiego.
 - e/ Schemat nr 2 - Rozmieszczenie wojsk 5 DD i oddziałów wzmocnienia o 15.00 16.6.
 - f/ Schemat nr 3 - Dane z rozpoznania lotniczego o położeniu wojsk npla i rozbudowie obrony przeciwdesantowej na wyspach Wolin i Uznam.

Część pierwsza

Zwalczanie obrony przeciwpancernej nieprzyjaciela w pasie natarcia dywizji

Rozwiązanie zadania taktycznego zamieszczonego w "Zeszyte Taktycznym" nr 5/41, 1969 r.

1. Decyzja dowódcy 3 DZ do natarcia

a/ Zamiar działań

Zamierza się: ogniem artylerii i uderzeniami lotnictwa zniszczyć środki przeciwpancerne i obezwładnić siły żywe 312 bpz i części 321 bpzmot oraz artylerię 31 BZ i 11 DZ nieprzyjaciela, a następnie atakiem z marszu dwóch pułków zmechanizowanych przełamać pierwszą pozycję obrony nieprzyjaciela na odcinku: (wył) LEŚNIEWO DOLNE (7375), (wył) sad (6978); potęgując uderzenie pułkiem czołgów wprowadzonym do walki z drugiego rzutu dywizji, w zadaniu bliższym rozbić lewoskrzydłowe pododdziały i odwód 31 BZ npla i opanować rejon: KROŚNICE (7165), PNIEWO-CZERNUCHY (6766), GOSTKOWO (6374).

Następnie wprowadzając do walki kolejny pułk drugiego rzutu dywizji, we współdziałaniu z 5 DPanc, rozbić odwody 11 DZ npla i opanować rejon: DROGISZKA (6956), WOLA KANIGOWSKA (6258), RYDZEWO (6062).

Po przełamaniu obrony 11 DZ npla przejść głównymi siłami dywizji do pościgu, sforsować z marszu rz. WKRA i do końca dnia opanować rejon: ADAMOWO (6544), UNIECK (6046), GLINOJECK (5451). Częścią sił, współdziałając z 2 DZ, okrążyć zgrupowanie npla w rejonie: KOTERMAŃ (6777), GROSZE (6369), POMORZE (6080) oraz osłonić lewe skrzydło dywizji.

Kierunek głównego uderzenia dywizji: ŁAGUNY (7186), REGIMIN (6870), MODELKA (6046), UNIECK (6046).

Siły i środki dywizji ugrupować następująco: w pierwszym rzucie - dwa pułki /9 i 8 pz/; w drugim rzucie - dwa pułki /3 pcz i 7 pz/; DGA - w składzie trzech dywizjonów artylerii; w pułkach pierwszego rzutu utworzyć PGA, każdy w składzie dwóch dywizjonów artylerii.

6

b/ Zadania bojowe oddziałów

8 i 9 pz, jako pierwszy rzut dywizji, z marszu wchodzi do walki z rubieży: (wył) wzg. 156,6 (7376), KOŁAKI - KWASY (7079), niszczą pododdziały 312 bpz i lewoskrzydłową kompanię 321 bpzmot nieprzyjaciela w rejonie: LEŚNIEWO DOLNE, KOŁAKI - KWASY (6978), KOZDROJE (6974) i opanowują rejony: 9 pz - (wył) ZENBOK (7271), cmentarz (7172), WŁOSTY (7073); 8 pz - KOZDROJE, RADZYMIN (6874) KALISZ (6876).

3 pcz po przełamaniu pierwszej pozycji obrony nieprzyjaciela przez pułk pierwszego rzutu, wejdzie do walki na styku 9 i 8 pz, z rubieży: KARNIEWO (6971), wzg. 143,8 (6873) z zadaniem rozbicia - wspólnie z 9 i 8 pz - odwodów 31 BZ nieprzyjaciela, pokonania z marszu pozycji odwodów brygadowych npla i opanowania rejonu: LĘKOWIEC (6868), PAWŁOWO (6468), most (6670).

7 pz po przełamaniu przez nacierające oddziały pozycji odwodów brygadowych npla, wejdzie do walki na styku 3 pcz i 8 pz z rubieży: MODŁA (6262), CHOTUM (6164) z zadaniem rozbicia wspólnie z pozostałymi pułkami - części odwodów 11 DZ nieprzyjaciela, przełamania z marszu pozycji odwodów dywizyjnych i opanowania rejonu: SUJKI (6157), BUDY GIŻYŃSKIE (5957), DZIAŁY (5959).

Artyleria:

W czasie ogniowego przygotowania natarcia:

- obezwładnia baterię haubic 203,2 mm w rejonie zach. KARWIEWO (6971) i moździerz 312 i 313 bpz;
- niszczy odwody przeciwpancerne: 321 bpzmot w rejonie PRZYBYSZEWÓ (7272). 312 bpz w rejonie ŁYSA GÓRA (7175) i 31 BZ w rejonie PRAŻĘWO (6475);
- niszczy środki przeciwpancerne 312 bpz oraz częściowo 321 bpzmot;
- obezwładnia środki ogniowe i siłę żywą w punktach oporu w rejonie: LEŚNIEWO DOLNE, ptn. KOTERMAŃ (6777), SZULMIERZ (7076) oraz punkty dowodzenia 312 bpz i 31 BZ.

W okresie ogniowego wsparcia natarcia:

- wspiera atak czołgów i piechoty metodą wału ogniowego na głębokość kompanii pierwszego rzutu npla, a następnie metodą KZO na głębokość pierwszej pozycji obrony npla;
- niszczy nowo wykryte środki przeciwpancerne oraz obezwładnia artylerię i moździerze npla;
- wzbrania kontrataków odwodów nieprzyjaciela z kierunków: ROPELE (6573), STAWY (7276) oraz LEKOWO (6769), ZENBOK (7271);
- wspiera wejście do walki 3 pcz i 7 pz ogniem czterech dywizjonów oraz obezwładnia środki ogniowe i siłę żywą na pozycjach odwodów brygadowych i dywizyjnych.

3 papłot ostanía oddziały dywizji podczas ich rozwijania do natarcia i w toku natarcia, skupiając główny wysiłek na ostonie stanowisk ogniowych artylerii i rubieży ataku 9 i 8 pz, wejścia do walki 3 pcz i 7 pz oraz przepraw na rz. WKRA w rejonie STRZEGOWO.

OPpanc /3 dppanc/ i OZap /1 pl 1 ksap i pl min 3 bsap/ przesuwają się w kierunku: WIERZBOWO (7081), SZULMERZ (7076), TRZCIANKA (6873), GRZYBOWO (6571), RYDZEWO (6062), GIŻYNEK (5853) w gotowości do odparcia kontrataków czołgów nieprzyjaciela z rubieży:

- nr 1: KOZDROJE (6974), KOŁAKI - KWASY (6977);
- nr 2: KĄTKI (6969), KARNIEWO;
- nr 3: REGIMIN, wzg. 136,6 (6672);
- nr 4: wzg. 157,5 (6165), wzg. 167,6 (6267).

10 plmsz podczas ogniowego przygotowania natarcia niszczy dwie baterie haubic 155 mm npla w rejonie: TRZCINKA i zach. PRZEDWOJEWO (6677) oraz baterię armat 175 mm w rejonie płd. LEKOWO.

W czasie ogniowego wsparcia natarcia jest w gotowości do zwalczania odwodów 31 BZ i 33 BPanc npla oraz odwodu ppanc 31 BZ.

c/ Sposób współdziałania

Oddziały dywizji przesuwają się z rejonu wyjściowego do rubieży rozwijania w kolumny batalionowe z prędkością 20 km/godz., a z rubieży rozwijania w kolumny batalionowe do rubieży ataku - 10 km/godz.

3

Artyleria dywizji i lotnictwo wspierające działania dywizji od G-120 są w gotowości do obezwładnienia /niszczenia/ środków ogniowych, które nieprzyjaciel może użyć do wykonania uderzeń na wojska przesuwające się do rubieży ataku.

W czasie ogniowego przygotowania natarcia pułki pierwszego rzutu rozwijają się na określonych rubieżach w kolumny batalionowe, a następnie kompanijne i o G-O.06 wychodzą na rubież ataku.

Środki ogniowe 5 pz wydzielone do prowadzenia ognia na wprost oraz artyleria dywizji niszczą środki przeciwpancerne npla oraz gniazda ogniowe.

Saperzy w czasie ogniowego przygotowania wykonują przejścia w zaporach npla sposobem wybuchowym zgodnie z decyzją dowódców oddziałów.

W czasie ogniowego wsparcia natarcia metodą wału ogniowego i KZO część artylerii wykonuje zasłonę dymną na kierunku KOTERMAŃ, KALISZ.

W wypadku wykonania przez npla kontrataku odwodem 31 BZ na kierunku: ROPELE, STAWY lotnictwo myśliwsko-szturmowe jednym eskadrolotem oraz artyleria ogniem trzech dywizjonów wzbraniają podejścia i rozwinięcia 314 bcz npla do kontrataku, 8 pz wydziela część sił /w tym nie mniej niż 25 środków ppanc/ do odparcia kontrataku, a OPpanc i OZap dywizji są w gotowości do zajęcia rubieży ogniowej nr 1. Pozostałe siły pułku w szybkim tempie wychodzą na rubież obrony odwodów brygadowych npla i pokonują ją z marszu.

W razie obsadzania przez odwód 31 BZ npla rubieży: KLICE (7067), REGIMIN, KARGOSZYN (6473), lotnictwo jednym eskadrolotem, DGA dwoma dywizjonami i dywizjon artylerii wsparcia wzbraniają nieprzyjacielowi zorganizowania oporu na podanej wyżej rubieży, a następnie wraz z przesuniętą PGA 8 i 9 wykonują nawalę ogniową na punkty oporu npla znajdujące się na kierunkach ataku 8 i 9 pz oraz wprowadzonego do walki 3 pcz. Pułki pierwszego rzutu oraz wprowadzony do walki 3 pcz dążą do pokonania z marszu rubieży obrony odwodów brygadowych.

W wypadku wykonania przez npla kontrataku odwodem

9

11 DZ na kierunku: LĘKOWO, ZENBOK lotnictwo myśliwsko-szturmowe wysiłkiem dwóch eskadrolotów oraz artyleria ogniem czterech dywizjonów wzbrania podejścia i rozwinięcia sił 33 BPanc npla do kontrataku. 8 pz całością sił oraz OPanc i OZap dywizji z rubleży ogniowej nr 2 lub nr 3 odplerają kontratak. 3 pcz wchodzi do walki z za prawego skrzydła 9 pz, uderzając w kierunku: KLICE, POKRYTKI (6856). 9 pz uderza w kierunku: PNIEWO WLK. (6965), CZARNOCIN (6558) i wspólnie z 3 pcz pokonuje z marszu pozycję obrony odwodów dywizyjnych npla.

2. Wykorzystanie artylerii i lotnictwa wsparcia w natarciu 3 DZ

a/ Możliwości ogniowe artylerii i lotnictwa wsparcia w okresie ogniowego przygotowania natarcia

Do ogniowego przygotowania natarcia można użyć następujących pododdziałów artylerii /do ognia pośredniego/:

- z artylerii organicznej 3 DZ: 3 pa, 3 dar, 8 i 9 bhb;
- z artylerii przydzielonej: 5 FBAA /bez 1 i 2 d/ i 3/1 ABAA;
- z artylerii wsparcia: 2/2 pa, 5 bhb oraz moździerz 1 i 3/5 pz.

Podziału artylerii dokonano zgodnie z tabelą podziału sił i środków, umieszczoną na mapie decyzji dowódcy dywizji /załącznik nr 3/.

Biorąc pod uwagę przydział amunicji na 3.10 /zapas do-
raźny/ i odliczając z niego 25% amunicji na początkową fazę ogniowego wsparcia natarcia, możliwości ogniowe artylerii dywizji w okresie ogniowego przygotowania natarcia /obezwładnianie nieobserwowanych, ukrytych sił żywych i środków ogniowych/ w ha będą zgodne z danymi zawartymi w tabeli 1.

Tabela 1

Możliwości ogniowe artylerii dywizyjnej w okresie ogniowego przygotowania do walki

Wyszczególnienie	Rodzaj sprzętu i możliwości ogniowe				BM-14	Rezerwa możli- wości w ha
	moźdz. 82 mm	moźdz. 120 mm	haubice 122 mm	armaty 122 mm		
Zapasy doraźny / w j /	1,3	1,3	1,3	1,4	1,3	1,2
75% zapasu doraźnego na OPN / w j /	1	1	1	1,1	1	0,9
Liczba pocisków na 1 działo na OPN	120	80	80	88	60	72
Norma amunicji na 1 ha	300	140	150	150	90	170
Liczba dział do OPN	7	3	41	-	-	11
Możliwości ogniowe	2,8	1,7	21,9	-	-	4,6
Liczba dział do OPN	9	3	29	6	12	-
Możliwości ogniowe	3,6	1,7	15,4	3,5	8	-
Liczba dział do OPN	-	-	-	18	34	-
Możliwości ogniowe	-	-	-	10,5	22,7	-
Liczba dział do OPN	16	6	70	24	46	11
Możliwości ogniowe	6,4	3,4	37,3	14,0	30,7	4,6
Rezerwa						31
						32,2
						33,2
						96,4

1/ Dane z załącznika nr 1 do założeń.

21

Lotnictwo myśliwsko - szturmowe może do czasu rozpoczęcia natarcia wykonać na korzyść dywizji uderzenie wysiłkiem dwóch eskadrolotów /24 samolotoloty/. Umożliwia to zniszczenie dwóch baterii haubic 155 mm i jednej baterii armat 175 mm lub haubic 203,2 mm. W przeliczeniu na hektary, możliwości lotnictwa wynoszą 12 ha^{2/}.

Możliwości ogniowe artylerii i lotnictwa w okresie ogniowego przygotowania natarcia wynoszą 108 ha.

Do niszczenia środków przeciwpancernych nieprzyjaciela ogniem na wprost można wykorzystać środki wyszczególnione w tabeli 2.

Tabela 2

Pododdziały	Środki do prowadzenia ognia na wprost				Razem środków
	SIG-9	PPK	arm. 85 mm	czołgi T-55	
1/5 pz	2	1	-	8	11
3/5 pz	1	1	-	3	5
5 bppanc	-	2	1	-	3
Razem :	3	4	1	11	19

Powyższe środki mogą zniszczyć 19 celów npla.

 2/ Patrz tabela 2 zamieszczona w części teoretycznej "Zeszytu Taktycznego" nr 5/1969 r.

12

b/ Ilość, rodzaj i ugrupowanie środków przeciwpancernych, artylerii, pododdziałów piechoty i czołgów oraz innych celów npla w pasie natarcia dywizji

W pasie natarcia dywizji przechodzą do obrony od godzin południowych 2.10 oddziały i pododdziały 11 DZ /NZ/, które poniosły około 25 % strat. Przechodząc do natarcia rano 3.10 dywizja będzie zmuszona pokonywać przygotowaną obronę nieprzyjaciela.

Na pierwszej pozycji obrony znajdują się:

- 312 i 313 bpsz z 31 BZ;
- jedna kp z 321 bpszmot /32 BZ/, wzmocniona plutonem czołgów "Leopard", oraz odwód przeciwpancerny 321 bpszmot w składzie plutonu dział ppanc "Widder".

W odwodzie 31 BZ znajdują się:

- 314 bcz - ześrodkowany w rejonie ptn. zach. CIECHANÓW;
- kpzmot - w rejonie KARNIEWO (6971);
- kppanc 31 BZ - w rejonie PRZAŻEWO (6475).

Podczas walki w głębi obrony nieprzyjaciela oddziały 3 DZ mogą spotkać się z częścią odwodu 11 DZ npla /około 50 % 33 BPanc/.

Ponadto w pasie natarcia dywizji znajdują się:

- dywizjon haubic 155 mm z 31 BZ;
- jedna bateria 175 mm armat i 203,2 mm haubic z 11 dan;
- bateria artylerii plot 31 BZ /trzy plutony/;
- jedna - dwie baterie artylerii plot z 11 daplott;
- SD 31 BZ i SD 11 DZ.

Szczegółowe zestawienie ilości celów z uwzględnieniem potrzeb ogniowych zawiera tabela 3.

Tabela 3

Ilość środków ppano i pozostałych celów^{3/} w pasie natarcia 3 DZ oraz potrzeby ogniowe w zakresie obezwładnienia obrony npla w okresie ogniowego przygotowania natarcia /w ha/

Okresy walki /działalności ogniowej/	Pododdziały npla, cele lub obiekty ognia	Ilość celów				Potrzeby ogniowe w zakresie ognia poszczególnego /w ha/			Potrzebna ilość środków do ognia na wprost /w ha/
		Razem	Do ognia na wprost	Do ognia na wprost wierzchnia /w ha/	Przeliczone na powierzchnię /w ha/	Przebieg	Geostacja	Razem przebieg do ognia na wprost /w ha/	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	
1. Cele na pierwszej pozycji obrony npla na odcinku przełamania i jego skrzyż- 4/ dla									
a. plutonowe punkty oporu kompanii pierwszego rzutu		9	9	-	4	100%	36	-	
b. plutonowe punkty oporu kompanii drugiego rzutu		3	3	-	2	50%	6	-	
c. drużyny moździerzy 120 mm		7	7	-	1,1	100%	7,7	-	
d. środki odwody ppano batalionów /plutonów/ działek ppano "Widder"		2	2	-	4	150%	5/12,6/	-	
e. czołgi "Leopard"		4	1	3	0,35	100%	0,35	3	
f. działka ppano "Widder"		4	1	3	0,35	100%	0,35	3	
g. wyrzutnie FPK "Cobra"		1	1	4	0,35	100%	0,35	4	
e. gniazda ogniowe "Cobra"		3	-	3	-	-	-	3	
f. SD batalionu		1	1	-	3	100%	3	-	
2. Cele ze szczebla BZ 1 DZ									
a. baterie haubic 155 mm		2	2	-	3	100%	6	-	
b. baterie armat 175 mm		1	1	-	6	100%	6	-	
c. baterie haubic 203,2 mm		1	1	-	4	100%	4	-	
d. plutony art. plot		4	4	-	2	100%	8	-	
e. kompania ppano 31 BZ		1	1	-	12	100%	5/12,7/	-	
f. SD 31 BZ		1	1	-	6	50%	3	-	
Razem potrzeby na okres OFN		41	-	41	-	-	104,8	13	
Czołgi 31 bcz								41	
kpmot /plut. punkty oporu/		3	3	-	-	-	-	-	
W wypadku kontrataku		81	-	81	-	-	-	81	
Działka ppano "Widder"		7	-	7	-	-	-	7	
33 Bpaco w pasie natarcia 3 DZ		5	-	5	-	-	-	5	
Plutony piechoty		9	9	-	-	-	-	-	
Drużyny moźdz. 120 mm		3	3	-	-	-	-	-	
Baterie haubic 155 mm		2	2	-	-	-	-	-	
W wypadku obrony pozycji odwodów dywizyjnych /50% 33 Bpaco/		40	10	30	-	-	-	30	
Działka "Widder"		4	1	3	-	-	-	3	
Wyrzutnie "Cobra"		2	-	2	-	-	-	2	
Plutony piechoty		4-5	4-5	-	-	-	-	-	
Drużyny moźdz.		1-2	1-2	-	-	-	-	-	
Baterie haubic 155 mm		1	1	-	-	-	-	-	

Ogniowe przygotowanie natarcia

3/ Uwzględniono 25% strat.

4/ Brano pod uwagę kp 321 bzmot oraz 312 bpz.

5/ Dla zwiększenia skutków niszczenia przewiduje się dodatkowo wykonanie na kppano 31 BZ uderzenia lotnictwem na początku ogniowego wsparcia natarcia.

6/ Pozostałe 50% normy wymagane do zniszczenia celu przewidziano uzupełnić w toku OFN.

12

14

Konfrontując potrzeby ogniowe na okres ogniowego przygotowania natarcia, wynoszące około 105 ha, z możliwościami artylerii i lotnictwa /108 ha/ oraz potrzebną ilość środków do prowadzenia ognia na wprost /13 środków/ z posiadaną ilością tych środków /19/, dochodzimy do wniosku, że posiadane środki rażenia będą w stanie wykonać przewidywane dla nich zadania na wyznaczonym dywizji odcinku przełamania i na jego skrzydle.

c/ Oddziaływanie ogniowe artylerii i lotnictwa wsparcia w czasie ogniowego przygotowania natarcia

Biorąc pod uwagę założone tempo przesuwania oddziałów dywizji od linii wyjściowej do rubieży rozwijania w kolumny batalionowe /20 km/godz./ i tempo od rubieży rozwijania do rubieży ataku /10 km/godz./ oraz zasięg ognia środków rażenia nieprzyjaciela, ustalono czas trwania i układ ogniowego przygotowania natarcia /patrz schemat - załącznik nr 1/.

Podział zadań ogniowych na okres ogniowego przygotowania natarcia został uwidoczniiony w załączniku nr 4.

d/ Działanie artylerii i lotnictwa podczas przełamania pierwszej pozycji obrony nieprzyjaciela

Na początkową fazę ogniowego wsparcia natarcia przewiduje się zużycie około 0,3 jo amunicji dla wszystkich rodzajów sprzętu.

Szerokość odcinka przełamania wynosi około 4000 m. Głębokość ugrupowania wojsk nieprzyjaciela na pierwszej pozycji obrony wynosi około 1600 m.

W ramach pierwszej pozycji obrony nieprzyjaciela zarysowują się trzy główne rubieże oddziaływania ogniowego:

- plutonowe punkty oporu pierwszego rzutu kompanii;
- plutonowe punkty oporu drugiego rzutu kompanii, oddalone około 600 m od przedniego skraju obrony;
- punkty oporu kompanii drugiego rzutu batalionu i odwody przeciwpancerne batalionów oddalone około 1600 m od przedniego skraju.

Najwięcej środków ogniowych nieprzyjaciel skupił w rejonach obrony kompanii pierwszego rzutu.

Średnie tempo natarcia czołgów i plechoty podczas przełamania pierwszej pozycji obrony npla może wynosić około 3 km/godz.

Uwzględniając powyższe czynniki opracowano załącznik nr 2, w którym uwidoczniono kalkulacje związane z układem ogniowego wsparcia natarcia. Jak wynika z kalkulacji przedstawionych w tym załączniku, ogniowe wsparcie natarcia można realizować sposobem kombinowanym: na głębokości ugrupowania kompanii pierwszego rzutu - metodą wału ogniowego, a w głębi - sposobem KZO. Na odkrytym skrzydle /lewym/ odcinka przełamania można ponadto utworzyć zastonę dymną.

Na podstawie załącznika nr 2 oraz danych zawartych w tabeli 1 /dotyczących liczby dział w poszczególnych grupach artylerii 3 DZ/, podział zadań ogniowych na okres przełamania pierwszej pozycji obrony npla będzie następujący:

- PGA-8 posiada 41 haubic 122 mm do wykonania wału ogniowego, a więc należy wyznaczyć jej odcinek szerokości około 1400 m /41 dział x 35 m = 1435 m/. Ponadto należy przewidzieć wykonanie przez 3 dar, wchodzący w skład PGA-8, nawał ogniowych na dwa odwoły przeciwpancerne batalionów pierwszego rzutu npla;
- PGA-9 posiada 29 haubic 122 mm i 12 haubico-arat 152 mm, które może użyć do wykonania wału ogniowego, może zatem otrzymać odcinek tej samej szerokości co PGA-8 /41 dział x 35 m = 1435 m/;
- DGA-3 mając 34 haubico-araty 152 mm może wykonać wał ogniowy na odcinku szerokości 1160 m. Ponadto należy jej przydzielić trzy odcinki KZO dla dywizjonu arat 122 mm.

e/Działanie artylerii i lotnictwa podczas walki w głębi obrony nieprzyjaciela zostało uwidocznione w załączniku nr 4.

3. Uzasadnienie decyzji dowódcy 3 DZ do natarcia

Możliwości ogniowe artylerii i lotnictwa pozwalają na bezwładnienie /zniszczenie/ obiektów obrony nieprzyjaciela i przełamanie tej obrony na odcinku szerokości około 4 km. Odcinek przełamania należy wybrać na prawym skrzydle dywizji, by dokonać przełamania obrony nieprzyjaciela wspólnie z prawym sąsiadem - 5 DPanc.

16

Szerokość odcinka przełamania umożliwia wprowadzenie do walki w pierwszym rzucie dywizji dwóch pułków. Warunki terenowe na pierwszej pozycji obrony npla są korzystniejsze do prowadzenia natarcia przez pułki zmechanizowane. Ugrupowanie dywizji w rejonie wyjściowym do natarcia wskazuje na to, że 9 pz należałoby użyć w pierwszym rzucie dywizji, na jej prawym skrzydle, natomiast 8 pz - na lewym skrzydle.

Na pierwszej pozycji obrony, na odcinku przełamania może się znajdować około 21-22 typowych środków przeciwpancernych nieprzyjaciela oraz dodatkowo może zostać użyta kppanc 31 BZ posiadająca około 14 środków przeciwpancernych. A więc razem może być na odcinku przełamania dywizji 35 typowych środków przeciwpancernych npla.

8 i 9 pz mogą wykorzystać do natarcia 85 czołgów. Stosunek sił czołgów własnych do typowych środków przeciwpancernych nieprzyjaciela wyniesie $2,4 : 1$, co zapewni niezbędną przewagę do przełamania pierwszej pozycji obrony npla. Stosunek sił w plechocie będzie się kształtował od $2,6 : 1$ ^{7/} do $3,3 : 1$.

Licząc się z tym, że w trakcie przetamywania pierwszej pozycji nieprzyjaciel może użyć do kontrataku batalion czołgów z odwodu 31 BZ /około 40 czołgów/, należy przewidzieć wprowadzenie do walki 3 pcz /81 czołgów/, co zapewni zachowanie niezbędnej przewagi nad nieprzyjacielem.

Do odparcia kontrataku odwodu 31 BZ /około 40 czołgów/ należy wydzielić podobną ilość własnych środków przeciwpancernych. 8 pz, wyznaczając do tego celu jeden batalion /4 środki panc/, kompanię czołgów /13 wozów bojowych/ oraz baterię ppanc pułku /7 środków ppanc/, uzyska 24 środki ppanc. Użycie OPpanc dywizji /15 środków ppanc/ uzupełni niedobór środków przeciwpancernych i zapewni skuteczne odparcie kontrataku npla.

W wypadku kontrataku npla wykonanego całością sił 33 BPanc, dysponującej około 80 czołgami, należy wydzielić:

- całość sił 8 pz - 64 środki ppanc;

- OPpanc dywizji - 15 środków ppanc, co zapewni dostateczną ilość środków przeciwpancernych do odparcia kontrataku npla. W takiej sytuacji $1,3$ batalionu npla \times współczynnik $1,5$ \times stan ukończenia $0,75 = 1,5$ batalionu. Batalionów własnych: $4 - 5$. $4 : 1,5 = 2,6$; $5 : 1,5 = 3,3$.

17

tuacji dywizja może dysponować do rozwijania natarcia siłami 9 pz, 3 pcz i 7 pz wprowadzonego do walki po pokonaniu obrony brygady pierwszego rzutu npla.

Załączniki:

- a/ Szkic nr 1 - Czas trwania i układ ogniowego przygotowania natarcia.
- b/ Szkic nr 2 - Układ ogniowego wsparcia natarcia.
- c/ Szkic nr 3 - Decyzja dowódcy 3 DZ do natarcia.
- d/ Szkic nr 4 - Plan działań bojowych artylerii i lotnictwa wsparcia w natarciu 3 DZ.

Część druga

Organizacja i prowadzenie działań przez dywizję desantową w ramach operacji zaczepnej frontu w celu opanowania wyspy

Niektóre zagadnienia użycia dywizji desantowej w kombinowanych działaniach desantowych w celu opanowania wyspy

Jak wynika ze struktury i organizacji sił zbrojnych PRL, podstawowym związkiem taktycznym wojsk desantowych przeznaczonych do prowadzenia kombinowanych działań desantowych na nadmorskim kierunku operacyjnym jest dywizja desantowa. Cechą charakterystyczną dywizji desantowej jest specyfika jej organizacji, uzbrojenia i wyposażenia, odmienna niż w typowych związkach taktycznych wojsk lądowych tak zmechanizowanych, jak i pancernych.

Odpowiednia struktura organizacyjna dywizji desantowej oraz wyposażenie w sprzęt amfibijny i nowoczesny sprzęt bojowy o dużej sile ognia i ruchliwości czynią z niej nowoczesny związek taktyczny, zdolny do prowadzenia trudnych działań bojowych na nadmorskim i morskim obszarze wybrzeża lub wysp. Specyfika uzbrojenia wojsk dywizji desantowej sprawia, że jest ona zdolna przy wykorzystaniu własnego sprzętu samodzielnie pokonywać szerokie przeszkody wodne, forsować cieśniny morskie oraz organizować taktyczne działania desantowe /amfibijno-czołgowe/ w natarciu wzdłuż wybrzeża morskiego. Jednocześnie przy wykorzystaniu środków transportu powietrznego i morskiego może z powodzeniem - we współdziałaniu z lotnictwem i siłami marynarki wojennej - organizować kombinowane działania desantowe. Za pomocą tych środków jest ona zdolna pokonywać duże przestrzenie morza, lądować z powietrza i od strony morza na brzoń brzeg npla oraz na całej głębokości obrony przeciwdesantowej przeciwnika.

Mając możliwość organizowania kombinowanych działań desantowych dywizja desantowa z reguły będzie wykorzystywana do prowadzenia działań bojowych w ramach kombinowanej lub morskiej operacji desantowej, ewentualnie w ramach operacji zaczepnej armii lub frontu wzdłuż wybrzeża morskiego. Jednocześnie może ona działać samodzielnie jako taktyczny desant morski w ramach operacji zaczepnej lub obronnej armii.

13

W ramach kombinowanej operacji desantowej dywizja desantowa może być wyznaczona do działań bojowych w pierwszym rzucie sił głównych desantu morskiego lądującego na głównym kierunku uderzenia lub może tworzyć zgrupowanie desantu taktycznego przewidzianego do działań dywersyjno-rozpoznawczych.

Dywizja desantowa działając w pierwszym rzucie sił głównych desantu morskiego w kombinowanej operacji desantowej, powinna tworzyć rzut szturmowy lądowo-morskiego i powietrznego zgrupowania uderzeniowego operacji desantowej. Jako rzut szturmowy desantu morskiego dywizja desantowa współdziałając z desantem śmigłowcowym i powietrznym oraz wykorzystując skutki ogniowego przygotowania lądowania, wsparcie lotnictwa i artylerii okrętowej powinna zabezpieczyć lądowanie sił głównych desantu morskiego. Od szybkiego wykonania zadań bojowych przez dywizję desantową w początkowym okresie operacji, będzie w większości wypadków uzależnione dalsze lądowanie sił głównych desantu morskiego /zwłaszcza wojsk zmechanizowanych i pancernych/ oraz powodzenie realizowanej operacji desantowej.

W zależności od roli, jaką dywizja desantowa będzie spełniać w kombinowanej operacji desantowej może ona każdorazowo wykonywać różne zadania bojowe.

1. Dywizja desantowa działając w pierwszym rzucie desantu morskiego na głównym kierunku uderzenia, może otrzymać następujące zadanie bojowe:

Zadanie bliższe: we współdziałaniu z desantem powietrznym /śmigłowcowym/ i artylerią okrętową ZWO - zniszczyć zasadnicze siły obrony przeciwdesantowej przeciwnika w rejonie lądowania i opanować rejon wybrzeża zapewniający rozwinięcie bazy lądowania wraz z 4 lub 5 punktami lądowania, ewentualnie opanować ważną rubież terenową na głębokości 5-7 km w głębi obrony przeciwnika, zapewniającą bezpieczne lądowanie, rozwinięcie i wprowadzenie do walki dalszych sił desantu morskiego /sił głównych pierwszego i drugiego rzutu desantu morskiego/.

Zadanie następne: rozbić taktyczne odwody przeciwnika wydzielone do obrony przeciwdesantowej i we współdziałaniu z desantem powietrznym przełamać opór sił obrony na kolejnej rubieży w celu rozwinięcia działań zaczepnych na głównym kierunku prowadzenia operacji.

20

Zadanie dnia: opanować bazę morską bądź zespół portów nieprzyjaciela na wybrzeżu, po czym przejść do obrony bazy lądowania bądź też opanowanego terenu na głębokości 12-15 km od portów i wybrzeża morskiego; lub kierunek dalszego działania: przejść do natarcia bądź forsowania szerokich przeszkód wodnych, estuarii rzek, cieśnin morskich i opanowania przybrzeżnych wysp, półwyspów oraz rozmieszczonych na nich obiektów obrony przeciwdesantowej w celu zabezpieczenia działań zaczepnych na głównym kierunku prowadzenia operacji desantowej.

2. Dywizja desantowa działając samodzielnie jako desant taktyczny na pomocniczym kierunku uderzenia lub w ramach operacji zaczepnej wzdłuż wybrzeża morskiego, może otrzymać trzystopniowe zadanie bojowe:

Zadanie bliższe: we współdziałaniu z desantami śmigłowcowymi i artylerią okrętową ZWO - zniszczyć siły obrony przeciwdesantowej nieprzyjaciela w rejonie lądowania i opanować taki rejon nadbrzeżny, aby zapewnić dalsze lądowanie, rozwinięcie i wprowadzenie do walki drugiego rzutu lub odwodu dywizji.

Zadanie następne: rozbić taktyczne odwody obrony przeciwdesantowej nieprzyjaciela oraz zniszczyć jej obiekty nadbrzeżne, a następnie wyjść na określoną dogodną rubież terenową w celu niedopuszczenia głębszych odwodów npla w rejon głównych sił desantu lub na kierunek głównego uderzenia wojsk nacierających wzdłuż wybrzeża morskiego.

Zadanie dnia: wyjść siłami głównymi na dalekie tyły wojsk nieprzyjaciela, przeciąć jego drogi odwrotu i ewakuacji lub wykonać pomocnicze uderzenie na skrzydło i tyły sił obrony zgrupowania nadmorskiego w celu połączenia się z głównymi siłami wojsk nacierających wzdłuż wybrzeża morskiego.

Możliwości dywizji desantowej uzależnione będą od miejsca, roli i zadania bojowego, jakie będzie wykonywała w ramach operacji desantowej czy też w operacji zaczepnej realizowanej wzdłuż wybrzeża morskiego. Inne możliwości będzie miała dywizja desantowa w wypadku jej użycia na głównym kierunku uderzenia sił głównych desantu morskiego, inne na pomocniczym, a jeszcze inne /ograniczone/ przy prowadzeniu samodzielnych działań w operacji zaczepnej wzdłuż wybrzeża morskiego, jako taktyczny desant morski.

Szerokość rejonów i odcinków lądowania dywizji desantowej w każdym wypadku będzie uzależniona od charakteru terenu, warunków hydrograficznych i nawigacyjnych wybrzeża, stopnia zabezpieczenia przed siłami i środkami obrony przeciwdesantowej oraz otrzymanego zadania bojowego i ugrupowania wojsk dywizji w czasie walki o lądowanie.

Na podstawie rozważań teoretycznych i przeprowadzonych ćwiczeń przyjmuje się, że dywizja desantowa powinna lądować w 4-6 punktach lądowania, rozśrodkowanych wzdłuż wybrzeża w odstępach co najmniej 3-5 km jeden od drugiego. Zakładając, że szerokość każdego punktu lądowania powinna wynosić średnio 1-2 km, należy wnioskować, iż szerokość frontu lądowania dywizji desantowej może wynosić średnio od 20 do 30 km.

Jeżeli dywizja desantowa w ramach kombinowanej operacji desantowej będzie działała w pierwszym rzucie sił głównych desantu morskiego /jako rzut szturmowy/, to przy bezpośrednim współdziałaniu z wojskami powietrznodesantowymi /DPD/ może z powodzeniem otrzymać zadanie lądowania również na odcinku szerszym niż 30 km. Działając z kolei samodzielnie na kierunku pomocniczym, dywizja może otrzymać zadanie lądowania na dużo węższym odcinku niż 20 km.

Należy zawsze pamiętać o tym, że szerokość frontu lądowania oraz odległości między punktami lądowania powinny zapewnić możliwość współdziałania pododdziałów i oddziałów podczas działań bojowych po wylądowaniu, a także wykluczyć możliwość jednoczesnego rażenia znajdujących się tam wojsk jednym wybuchem jądrowym średniej mocy.

Wówczas gdy front lądowania jest szeroki, a siły dywizji desantowej dużo mniejsze od sił i środków obrony przeciwdesantowej, jakie mogą się znajdować na froncie 20-30 km, dywizja może być wzmocniona siłami i środkami różnych rodzajów wojsk i służb.

Działając w ramach kombinowanej operacji desantowej /w składzie desantu morskiego/ dywizja desantowa może być wzmocniana następującymi siłami i środkami:

- jednym, dwoma dywizjonami artylerii polowej lub raketowej kalibru 122 mm lub pododdziałami rakiet BM-14;

- 22
- dywizjonem lub pułkiem artylerii przeciwlotniczej małego kalibru;
 - jednym lub dwoma batalionami saperów;
 - kompanią rozpoznania specjalnego, pododdziałami OPChem;
 - batalionem wsparcia medycznego i kompaniami transportu kołowego lub morskogo.

Niekiedy do prowadzenia kombinowanych działań desantowych dywizja desantowa może otrzymać na okres lądowania i walki pułk śmigłowców średnich lub ciężkich, ewentualnie może być jej podporządkowana brygada śmigłowcowa, która będzie wykonywała zadania bojowe na korzyść wojsk dywizji lądujących w pierwszym rzucie. Ponadto działania bojowe dywizji desantowej w czasie walki o lądowanie z reguły będą wspierane ogniem artylerii okrętowej oraz działaniami lotnictwa szturmowego i bombowego.

W zależności od konkretnej sytuacji na morzu, w powietrzu i na lądzie, posiadanych sił i środków wzmocnienia oraz wydzielonych sił i środków lądowania /okrętów desantowych, bojowych i śmigłowców/ dywizja desantowa może zorganizować kilka rzutów bojowych /zgrupowań/ i lądować na bronione wybrzeże przeciwnika w ugrupowaniu głębokim lub płytkim - w jednym, dwóch lub trzech rzutach.

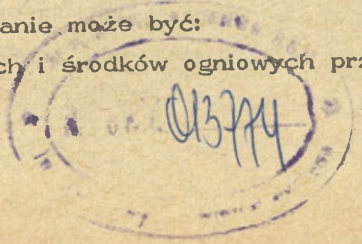
Dywizja desantowa z własnych sił i środków wzmocnienia może zorganizować do kombinowanych działań desantowych następujące rzuty:

- rzut śmigłowcowy, czyli oddziały wydzielone przerzucane w rejon działania na śmigłowcach;
- pierwszy rzut dywizji /desantu/;
- drugi rzut lub odwód dywizji /desantu/;
- rzut kwatermistrzowski /tyłowy/ dywizji /desantu/.

Należy podkreślić, że dywizja desantowa może organizować rzut śmigłowcowy tylko wówczas, gdy zostanie podporządkowana jej brygada śmigłowcowa lub pułk śmigłowców. Z własnych pododdziałów dywizja desantowa może zorganizować jeden lub dwa oddziały wydzielone, każdy w sile wzmocnionego batalionu, czyli dwóch, trzech kompanii desantowych ze środkami wzmocnienia.

Zadaniem oddziałów wydzielonych dywizji działających na śmigłowcach w czasie walki o lądowanie może być:

- zniszczenie sił żywych i środków ogniowych przeciwnika w

23

rejonie punktów lądowania, wykonanie przejść w zaporach minowych na brzegu i plaży oraz zabezpieczenie wysadzenia wojsk rzutu szturmowego bezpośrednio z okrętów desantowych na opanowane wybrzeże;

- zniszczenie środków ogniowych i artylerii przeciwnika w głębi obrony przeciwdesantowej i niedopuszczenie jego odwodów taktycznych w rejon lądowania głównych sił dywizji desantowej.

Ponadto oddziały wydzielone działające na śmigłowcach powinny zdeorganizować obronę przeciwdesantową przeciwnika na całej głębokości, obezwładnić system ognia artylerii nadbrzeżnej i polowej oraz stworzyć dogodne warunki do lądowania pierwszego rzutu dywizji od strony morza.

W zależności od sytuacji i ugrupowania dywizji desantowej oraz od ilości i jakości przydzielonych środków lądowania dywizja może zorganizować pierwszy rzut desantu w składzie dwóch pułków desantowych ze środkami wzmocnienia lub trzech pułków desantowych.

Z wojsk pierwszego rzutu dywizja desantowa organizuje:

- rzut szturmowy desantu morskiego, w którego skład wchodzi grupy rozgrodzeniowe, grupy szturmowe oraz desanty czołgowo-amfibijne;

- siły główne pierwszego rzutu dywizji /desantu/, w którego skład mogą wchodzić pododdziały pułków desantowych z środkami wzmocnienia, czołgami średnimi, artylerią wsparcia i artylerią przeciwlotniczą oraz odwody specjalne pułków i dywizji.

Rzut szturmowy desantu morskiego powinien się składać z wojsk dobrze uzbrojonych i wzmocnionych saperami oraz pletwonurkami ze sprzętem amfibijnym. Z reguły rzut szturmowy dywizji powinien być przygotowany do działań przy użyciu szybkich środków desantowych /wodołoty i kutry desantowe/ oraz do wodowania sił i środków bojowych z okrętów desantowych na morze w odległości 3-5 km od brzegu. Po zwodowaniu ich rzut szturmowy powinien na własnych środkach amfibijnych wykonywać przejścia w zaporach i zagrodach przeciwdesantowych oraz atakować i szturmować od strony morza najważniejsze obiekty i punkty ogniowe przeciwnika pod osłoną ognia artylerii okrętowej.

Jeśli dywizja desantowa otrzyma indywidualne środki pływające dla czołgów średnich, ewentualnie wzmocnienie w postaci czołgów pływających, może organizować desanty amfibijno-czołgowe, które będą

działać w składzie rzutu szturmowego we współdziałaniu z desantem śmigłowcowym /oddziałami wydzielonymi/.

Głównym zadaniem rzutu szturmowego jest z reguły pokonanie zapór i zagród przeciwdesantowych na morzu, plaży i wybrzeżu i we współdziałaniu z rzutem śmigłowcowym /oddziałami wydzielonymi/ niszczenie ocalałych sił i środków obrony przeciwdesantowej nieprzyjaciela na przednim skraju obrony wybrzeża oraz opanowywanie punktów lądowania i zabezpieczanie wyładowania sił i środków pierwszego rzutu desantu /dywizji/.

Po opanowaniu punktów lądowania przez rzut szturmowy i wyładowaniu sił głównych pierwszego rzutu dywizji na brzeg bezpośrednio z okrętów desantowych zadaniem dywizji jest rozwinięcie natarcia w głąb obrony npla i opanowanie takiego przyczółka, który zapewni dalsze lądowanie sił z okrętów desantowych na opanowane wybrzeże, rozwinięcie i wejście do walki odwodów lub drugiego rzutu /odwodu/ dywizji desantowej.

Zależnie od przyjętego ugrupowania dywizja może organizować drugi rzut lub odwód ogólny w dwojaki sposób:

a/ w przypadku ugrupowania dywizji w dwa rzuty - w składzie pułku desantowego wzmocnionego czołgami, artylerią polową i raketową oraz przeciwlotniczą;

b/ w przypadku ugrupowania dywizji w jeden rzut - w składzie batalionu czołgów średnich i kilku kompanii desantowych z artylerią raketową /drt/.

W takich warunkach zadaniem drugiego rzutu dywizji desantowej może być wysadzenie wojsk na opanowany przyczółek i rozwinięcie powodzenia na głównym kierunku uderzenia w celu rozbicia we współdziałaniu z desantem powietrznym /śmigłowcowym/ ocalałych odwodów nieprzyjaciela.

W innym wypadku zadaniem odwodu ogólnego może być lądowanie za pierwszym rzutem dywizji na głównym kierunku uderzenia w celu poszerzenia przyczółka i opanowanie określonej rubieży terenu zapewniającej dalsze lądowanie sił głównych desantu morskiego oraz rozwinięcie i wejście do walki wojsk zmechanizowanych i pancernych biorących udział w operacji desantowej.

Rzut kwatermistrzowski /tyłowy/ dywizji desantowej może być zorganizowany z oddziałów i pododdziałów tyłowych dywizji i sił wzmoc-

5

nienia, które zaspokajają potrzeby oddziałów pierwszego i drugiego rzutu dywizji. Dlatego też część sił i zaopatrzenia rzutu kwatermistrzowskiego, ze względu na potrzebę sukcesywnego zaopatrywania wojsk i udzielenia im doraźnej pomocy, powinny być załadowywane i lądować wraz z poszczególnymi rzutami bojowymi dywizji desantowej. Reszta sił i środków zaopatrzenia rzutu kwatermistrzowskiego będzie lądować po wysadzeniu wojsk drugiego rzutu dywizji.

x

x

x

Kombinowane działania desantowe dywizji desantowej, realizowane w ramach operacji desantowej lub zaczepnej wzdłuż wybrzeża morskiego, rozpoczynają się wyjściem pierwszych pododdziałów wojsk z rejonów wyjściowych do załadowania na środki transportu morskiego. Do czasu wydania rozkazu o załadowaniu wojska dywizji desantowej powinny znajdować się w rejonach wyjściowych, oddalonych o 10-15 km od punktów załadowania i od ważnych obiektów taktyczno-operacyjnych /baz morskich, portów, zgrupowań wojsk itp./. Odległości te przy średnim tempie marszu 15 km/godz. nie powinny przekraczać 1 godziny marszu nocnego. W rejonach rozmieszczenia wojska dywizji desantowej nie powinny przebywać dłużej niż jedną dobę. Termin załadowania wojsk na środki transportu morskiego będzie w każdym wypadku uwarunkowany gotowością okrętów desantowych do działań, sytuacją na morzu i w powietrzu, warunkami meteorologicznymi oraz terminem lądowania desantu morskiego.

W rejonie wyjściowym oddziały dywizji desantowej powinny być podzielone na zespoły bojowe, rzuty desantowe oraz poszczególne elementy ugrupowania bojowego, które mają być jednocześnie załadowane na środki transportu morskiego i lotniczego, razem przewożone i desantowane w jednym rejonie oraz jednocześnie wprowadzone do działań bojowych po wylądowaniu.

W skład każdego zespołu okrętów /śmigłowców/ powinny wchodzić ściśle określone siły i środki wzmocnienia oraz zaopatrzenia. Dla każdej ilości środków transportowo-desantowych podstawianych jednocześnie tworzy się oddzielne zgrupowania wojsk i ugrupowuje się je w kolumny marszowe, które z marszu ładuje się na okręty desantowe, transportowe oraz śmigłowce transportowe. Ugrupowanie marszowe po-

26

szczególnych zgrupowań do załadowania, powinno być zgodne z planem ich załadowania na środki transportowo-desantowe.

Wojska dywizji desantowej ugrupowane w kolumnach zgodnie z decyzją i planem załadowania wychodzą z rejonów wyjściowych na rozkaz i sygnał dowódcy sił lądowania.

Przemarsz tych wojsk powinien się odbywać pod osłoną nocy, po kilku wyznaczonych drogach do głównych i zapasowych punktów załadowania. Średnio dla dywizji desantowej wyznacza się od 3 do 5 dróg przemarszu do rejonów /odcinków/ załadowania.

W czasie marszu poszczególne kolumny wojsk utrzymują odpowiednie odstępy między pododdziałami i są kontrolowane przez posterunki regulacji ruchu oraz tzw. punkty kontrolne, które działają w odległości 4-5 km od punktów załadowania. Regulują one stale marsz wojsk na stanowiska załadunkowe okrętów zgodnie z planem załadowania.

Samo załadowanie wojsk i sprzętu bojowego na różnego rodzaju środki transportowo-desantowe obejmuje całokształt skomplikowanych przedsięwzięć związanych z załadowaniem zapasów materiałowych, sprzętu bojowego i stanu osobowego. Całokształtem prac załadunkowych kieruje za pośrednictwem komendantów punktów załadowania dowódca sił lądowania zgodnie z tabelą załadowania desantu. Natomiast bezpośrednio załadowaniem sprzętu bojowego i ludzi kierują dowódcy środków transportu morskiego.

Czas potrzebny na załadowanie zespołu bojowego, oddziału lub całości dywizji desantowej w każdym przypadku będzie uzależniony od możliwości załadunkowych środków transportowo-desantowych, ilości tych środków oraz warunków załadowania.

Średni czas załadowania poszczególnych zgrupowań bojowych desantu morskiego może wynosić: dla wzmocnionego pułku desantowego od 4 do 6 godz., natomiast dla dywizji od 6 do 10 godzin i więcej.

Każdorazowo załadowanie wojsk dywizji desantowej osłaniane jest przed siłami i uderzeniami npla przez wszystkie rodzaje wojsk, zwłaszcza siły morskie, wojska obrony wybrzeża i środki obrony przeciwlotniczej.

W miarę załadowywania wojsk pierwszego i drugiego rzutu dywizji na okręty desantowe, poszczególne zmiany i zespoły okrętów desantowych pod osłoną sił ochrony i obrony przechodzą w rejony mane-

wrowe formowania oddziałów desantowych i rajony ugrupowania sił desantu morskiego.

Formowanie ugrupowania marszowego sił desantu morskiego odbywa się na pełnym morzu. Ugrupowanie to powinno być zgodne z decyzją dowódcy sił lądowania i odpowiadać zamiarowi przewidywanej walki o lądowanie i wysadzenie wojsk dywizji desantowej.

Dla poszczególnych elementów ugrupowania bojowego sił lądowania, zwłaszcza oddziałów desantowych, tak wybiera się trasy przejścia, aby wojska przebywały jak najkrócej na morzu. Ponadto powinny one być w maksymalnym stopniu zabezpieczone przed okrętami podwodnymi i uderzeniami lotnictwa przeciwnika. Czas przejścia desantu morskiego przez morze będzie miał duży wpływ na załadowanie desantu śmigłowcowego, przelot oraz samo lądowanie. Z reguły trasy przelotu desantu śmigłowcowego z oddziałami wydzielonymi nie powinny się pokrywać z kursami /trasami/ desantu morskiego ze względu na bezpieczeństwo i maskowanie zamiarów.

W miarę możliwości zarówno przejście desantu morskiego, jak i przelot desantu śmigłowcowego do rejonów lądowania powinien odbywać się w nocy, natomiast lądowanie z powietrza i od strony morza - o świcie lub w godzinach rannych.

W czasie rozwijania sił lądowania na morzu należy jednocześnie rozpocząć ogniowe przygotowanie lądowania z wykorzystaniem ognia artylerii okrętowej i uderzeń lotnictwa, a w warunkach działań prowadzonych z użyciem środków masowego rażenia - również broni jądrowej.

W celu wykorzystania skutków uderzeń jądrowych w pierwszej kolejności powinien lądować desant śmigłowcowy /z oddziałami wydzielonymi/, a następnie pod osłoną ognia artylerii okrętowej powinny przystąpić do prac rozgrodzeniowych grupy rozgrodzeniowe rzutu szturmowego dywizji działające na szybkich środkach lądowania /wodolotach i kutrach desantowych/. Podejście okrętów desantowych do punktów lądowania powinno odbywać się falami /w składzie 2-3 okrętów na każdy punkt lądowania/ po wyznaczonych i rozminowanych torach wodnych.

W pierwszej kolejności w czasie walki o lądowanie, należy wysadzić lub zwodować z okrętów desantowych:

- grupy rozgrodzeniowe, przeznaczone do wykonania przejść w zaporach przeciwdesantowych na plaży i wydmach w planowanych punktach lądowania;

- grupy szturmowe w celu opanowania punktów lądowania, to jest wybrzeża na odcinku o szerokości 1-2 km i głębokości do 1 km, a w ślad za nimi siły główne i środki wzmocnienia pierwszego rzutu dywizji desantowej w celu rozwinięcia we współdziałaniu z desantem śmigłowcowym natarcia w głąb, połączenia przyczółków oraz opanowania dogodnej rubieży terenowej na głębokości 5-7 km.

Niezależnie od powodzenia działań grup szturmowych i desantu śmigłowcowego w podobny sposób będą lądowały wojska pierwszego i drugiego rzutu dywizji desantowej, z tą tylko różnicą, że okręty desantowe będą podchodzić do samego brzegu w rejon punktów lądowania i będą wysadzały wojska i sprzęt bojowy oraz środki wzmocnienia bezpośrednio na opanowane wybrzeże.

Z reguły po wylądowaniu sił głównych pierwszego rzutu dywizji poszczególne zgrupowania bojowe wsparte ogniem artylerii okrętowej z marszu będą rozwijały natarcie w głąb i wzdłuż wybrzeża w celu likwidacji ocalałych punktów oporu przeciwnika. Jednocześnie będą opanowywały rubieże terenowe dogodne do rozwinięcia wojsk drugiego rzutu i wprowadzania ich do walki. Jednym z ważniejszych zadań pierwszego rzutu dywizji desantowej po wylądowaniu jest zniszczenie bliskich odwodów i artylerii polowej oddziaływującej swym ogniem na punkty lądowania.

Po opanowaniu przyczółka lądowania na głębokości 5-7 km powinien lądować drugi rzut lub odwód ogólny dywizji.

Jeśli drugi rzut dywizji /lub odwód/ przewożony jest na transportowcach i statkach przystosowanych do przewozu sprzętu bojowego, a sytuacja bojowa lub warunki nawigacyjne i hydrograficzne nie pozwalają na swobodne wysadzenie wojsk i sprzętu bojowego ze statków na wybrzeże, należy wówczas dokonać przeladunku wojsk i sprzętu ze statków na okręty desantowe, które uprzednio wylądowały wojska rzutu szturmowego, a następnie przy ich pomocy dokonać wylądunku na wybrzeże.

Przeladunek organizuje dowódca sił lądowania poza zasięgiem ognia artylerii przeciwnika; wylądunek wojsk i sprzętu odbywa się

na punktach lądowania zorganizowanych wzdłuż opanowanego wybrzeża.

Po wylądowaniu na wybrzeże drugiego rzutu /odwodu/ dywizji desantowej i osiągnięciu gotowości do działań, głównym zadaniem tych wojsk może być:

- rozwinęte we współdziałaniu z siłami pierwszego rzutu dywizji natarcia w głąb obrony przeciwdesantowej na głównym kierunku uderzenia;

- likwidowanie ocalałych punktów oporu przeciwnika na wybrzeżu oraz niszczenie artylerii nadbrzeżnej i opanowywanie portów;

- odpieranie kontrataków z marszu i we współdziałaniu z desantem powietrznym /jeśli takowy będzie działał na korzyść dywizji/ niszczenie dalszych odwodów npla oraz przełamywanie kolejnych rubieży obrony przeciwdesantowej.

Ponieważ w miarę rozwijania natarcia wojska dywizji desantowej coraz bardziej oddalają się od punktów lądowania i wybrzeża, a skrzydła oddziałów mogą być odcięte i narażone na kontratak przeciwnika, należy je zawsze zabezpieczać odwodami specjalnymi, natomiast baz lądowania bronić częścią sił pierwszego i drugiego rzutu dywizji desantowej.

Uogólniając należy stwierdzić, że prowadzenie kombinowanych działań desantowych przez dywizję desantową w ramach operacji desantowej jest bardzo trudne i wymaga operatywnego, sprawnego dowodzenia oraz niezawodnego współdziałania, zwłaszcza z siłami morskimi, lotnictwem i wojskami desantowymi przewożonymi na śmigłowcach.

Z A Ł O Ż E N I E O G Ó L N E

do tematu: Organizacja i prowadzenie działań przez dywizję desantową
w ramach operacji zaczepnej frontu w celu opanowania wys-
py

Mapy: 1 : 500 000 N-34-A,D i N-33-A,B,C,D.

1 : 50 000 N-34-37-A,B,C,D.

N-34-49-A,B,C,D.

N-34-38-C,D.

N-34-50-A,B,C.

1 : 50 000 N-33-66-C,D.

N-33-77-A,B,C,D.

N-33-78-A,B,C,D.

I

Sily zbrojne NATO realizując konsekwentnie awanturniczą po-
litykę z pozycji sily w pierwszej dekadzie czerwca rozpoczęły agresję
na ZTDW. Po przełamaniu obrony w strefie nadgranicznej zorganizowa-
nej silami związków taktycznych pierwszego rzutu operacyjnego i uzy-
skaniu powodzenia na północno-nadmorskim kierunku operacyjnym, po-
śpiesznie wprowadza do walki świeże sily w celu przeniesienia dzia-
łań wojennych na terytorium PRL.

"Północna" Grupa Armii rozwijając działania zaczepne na nad-
morskim kierunku operacyjnym wysadziła desant morski i powietrzny w
rejonie zachodniego wybrzeża i na rubieży rz. ODRA i po wprowadze-
niu do walki świeżych sił opanowała:

- Armia Polowa "NORD": rubież SŁUPSK, BYTÓW, CHOJNICE, TU-
CHOLA, KORONOWO, NAKŁO, gdzie - ze względu na szeroki
front działań - z trudem prowadzi działania zaczepne;
- Armia Polowa "REN": przyczółek na rz. NOTEĆ i prowadzi dzia-
łania zaczepne w kierunku: WĄGROWIEC, GNIEZNO, KUTNO.

Po opanowaniu Pomorza Zachodniego wraz z portami morskimi
w Zatoce Pomorskiej "Północna" Grupa Armii przystąpiła do przebazo-
wania sił morskich i lotniczych. Jednocześnie częścią sił 6 DZ rozbudo-

wuże obronę przeciwdesantową wybrzeża na wyspach WOLIN i UZNAM.

Front Nadnorski po niepomyślnym przebiegu bitwy na rubleży rz. ODRA oraz w obszarze Pomorza Zachodniego nie utracił zdolności bojowej i pod osłoną działań zaczepno-obronnych przegrupował swój drugi rzut /5 APanc/ w celu wprowadzenia go do bitwy i przejścia całością sił do operacji zaczepnej w ogólnym kierunku: GNIEZNO, PRENC-LAU, SZWERIN.

Sily morskie Połączonej Floty Bałtyckiej, prowadząc uporczywe walki z siłami lekkimi npla w południowej i zachodniej części M. Bałtyckiego, uzyskują stopniowo przewagę nad nieprzyjacielem i z powodzeniem wypierają jego rozbite grupy uderzeniowe z Zatoki Pomorskiej.

Lotnictwo operacyjne frontu współdziałając z lotnictwem morskim skutecznie blokuje bazy i lotniska npla oraz walczy z powodzeniem o przewagę w powietrzu i na morzu.

II

Grupa Operacyjna "WYBRZEŻE" zorganizowana z oficerów sztabu frontu, dowództwa Marynarki Wojennej oraz 1 AL Frontu Nadmorskiego została wyposażona w niezbędny transport i środki łączności oraz przydzielono jej pododdziały administracyjno-gospodarcze.

W skład GO "WYBRZEŻE" - zgodnie z rozkazem dowódcy Frontu Nadnorskiego - weszły następujące związki taktyczne i oddziały:

- 1 DPD ześrodkowana w lasach i garnizonie: MORĄG, SZCZYTNO, OSTRUDA, OLSZTYN;
- 3 ppin /R/ ześrodkowany i bazujący w garnizonie KALININGRAD;
- 5 DD ześrodkowana w rejonie lasów: zach. m. GDAŃSK i ptn. KARTUZY;
- 2 i 3 dywizjon artylerii nadbrzeżnej ześrodkowany w SOPOT i na Półwyspie SAMBIA;
- 12 paplot /mk/ rozwinięty w rejonie WEJHEROWO;
- 1 i 2 batalion saperów 1 ABSap w m. GDAŃSK;
- 4 i 6 batalion wsparcia medycznego ześrodkowany zach. REDŁOWO;
- 3 kompania transportowa ześrodkowana w lesie zach. KELPINO GRN.

5 DD znajdująca się w odwodzie dowódcy Frontu Nadmorskiego dotychczas prowadziła walkę z grupami dywersyjnymi npla wysadzo-

32

nymi na obszarze Pobrzeża Kaszubskiego. Po zlikwidowaniu tych grup jej oddziały współdziałając z wojskami układu terytorialnego, rozbudowują obronę przeciwdesantową na dalekich podejściach do portów i bazy morskiej GDYNIA, GDAŃSK. /Szczegółowe rozmieszczenie wojsk 5 DD - patrz szkic, załącznik nr 2/.

III

O 15,00 16,6 dowódca 5 DD na odprawie w sztabie Marynarki Wojennej w m. GDYNIA został poinformowany o podporządkowaniu dywizji GO "WYBRZEŻE" oraz o sytuacji operacyjnej i zadaniu dywizji.

Z zamiaru dowódcy GO "WYBRZEŻE" i zadań bojowych postawionych dowódcy 5 DD wiadomo, że:

1. Wojska Armii Polowej "NORD" prowadząc działania zaczepne na lewym skrzydle "Północnej" Grupy Armii wprowadziły do walki swoje odwoły operacyjne i toczą zacięte boje na kierunkach:
 - siłami głównymi na kierunku STARGARD SZCZECIŃSKI, PIŁA, BYDGÓZCZ;
 - siłami desantu morskiego i częścią sił 1 KA na kierunku KOŁOBRZEG, SZCZECINEK, a następnie BYTOW, SŁUPSK.

Nieprzyjaciel ponosząc duże straty w walkach o likwidację nadmorskiego zgrupowania, dotychczas nie zdołał osiągnąć zamierzonego celu i opanować bazy morskiej GDYNIA - GDAŃSK.

Należy się liczyć z tym, że npl za około 3-5 dni może przetrzącać dalsze odwoły drogą morską i wyładowywać je w portach Zatoki Pomorskiej - zwłaszcza w porcie ŚWINOUJŚCIE i SZCZECIN.

2. Dowództwo Frontu Nadmorskiego, wykorzystując przewagę w powietrzu i na morzu, zamierza o świcie 20.6 wprowadzić do bitwy drugi rzut /5 APanc/ i przejść do operacji zaczepnej w kierunku GNIEZNO, FRENCLAU. Jednocześnie we współdziałaniu z Połączoną Flotą Bałtycką i wydzielonymi siłami GO "WYBRZEŻE" przeprowadzić kombinowaną operację desantową na wyspy Pomorza Zachodniego w celu opanowania ich wraz z bazami morskimi i lotniskami oraz okrajenia i zniszczenia sił głównych armii polowej "NORD" w obszarze Pomorza Zachodniego.

W tym celu:

a/ GO "WYBRZEŻE", współdziałając z siłami Marynarki Wojennej i lot-

4 m3
nictwem operacyjnym /frontu/, prowadzi od świtu 21.6 kombinowaną operację desantową na wyspy UZNAM i WOLIN.

W zadaniu bliższym: niszczy siły obrony przeciwdesantowej na wybrzeżu i opancjuje w pierwszej kolejności porty i lotniska, aby stworzyć warunki do wyładowania świeżych sił i zaopatrzenia w portach Zatoki Pomorskiej oraz bazowania części sił morskich i lotnictwa dla prowadzenia działań bojowych w zachodniej części M. Bałtyckiego.

W zadaniu dalszym: siłami wojsk desantu morskiego zamyka pierścień okrążenia na rubieży rz. DZIWNA i współdziałając z wojskami 3 Armii, lotnictwem i siłami Marynarki Wojennej likwiduje okrążonego npla w rejonie wybrzeża i portu KOŁOBRZEG.

b/ Wojska rakietowe frontu i armii są w gotowości do wykonania na korzyść wojsk GO "WYBRZEŻE" następujących zadań:

- zwalczania operacyjno-taktycznych środków przenoszenia broni jądrowej nieprzyjaciela;
- niszczenia baz morskich i lotnisk npla w zachodniej części M. Bałtyckiego i na Półwyspie Jutlandzkim;
- niszczenia odwodów taktycznych i operacyjnych przerzucanych drogą morską i lądową w kierunku wschodnim;
- niszczenia świeżych sił morskich npla pokonujących cieśniny duńskie i Kanał Kiloński.

c/ Pierwszy Zespół Operacyjny Połączonej Floty Bałtyckiej, współdziałając z lotnictwem operacyjnym frontu wykonuje na korzyść GO "WYBRZEŻE" następujące zadania bojowe:

- niszczy rozbite zespoły sił lekkich npla w zachodniej części Morza Bałtyckiego i Zatocze Meklemburskiej;
- blokuje cieśniny duńskie i nie dopuszcza świeżych sił npla w rejon M. Bałtyckiego oraz zwalcza konwoje podchodzące do portów Zatoki Pomorskiej;
- zabezpiecza załadowanie desantu morskiego na wybrzeżu i w portach Pobrzeża Kaszubskiego i Zatoki Gdańskiej;
- przewozi i zabezpiecza przejście desantu morzem, lądowanie desantu na wyspy oraz wsparcie artylerią okrętową i rakietową;
- prowadzi rozpoznanie i walkę z siłami morskimi npla w Zatoce Pomorskiej.

34

Treść rozkazu bojowego dla dowódcy 5 Dywizji Desantowej wydanego przez dowódcę GO "WYBRZEŻE"

DOWÓDCA 5 DD

Rozkaz bojowy nr 001 GO "WYBRZEŻE" SD m. GDYNIA 16.00 16.6

Mapa 1 : 50 000 /wydanie nowe/

1. Nieprzyjaciel po opanowaniu wybrzeża Pomorza Zachodniego siłami wojsk 6 DZ organizuje obronę przeciwdesantową na odcinku: MIELNO, ŚWINOUJŚCIE. W rejonie Wyspy WOLIN stwierdzono pododdziały 16 BZ, które pośpiesznie organizują obronę w rejonie DZIWNOWA i ŚWINOUJŚCIA.

Lotnictwo rozpoznawcze frontu wykryło:

- około batalionu piechoty w rejonie PRZYTOR oraz drobne kolumny z artylerią samobieżną w rejonie JANOGRÓD i KOŁCZEWO;
- zgrupowanie czołgów na wyspie UZNAM w rejonie lasu 15 km zach. ŚWINOUJŚCIE oraz kolumnę czołgów podążającą z m. WOLIN w kierunku wschodnim;
- intensywny ruch pojazdów mechanicznych i prace inżynieryjne w rejonie MIĘDZYDROJE, ŚWINOUJŚCIE, WOLIN.

2. 5 DD z 2 dan, 1 i 2 baplot /12 paplot/, 1 bsap /1 ABSap/, 4 bwm oraz 3 kompanią transportową, we współdziałaniu z wydzielonymi siłami lądowania /Marynarki Wojennej/ i wojskami powietrznodesantowymi, lądować na wyspę WOLIN z zadaniem:

- zniszczenia sił obrony przeciwdesantowej npla w rejonie wyspy WOLIN i opanowania, współdziałając z wojskami 3 ppm i desantem powietrznym, portów DZIWNÓW i ŚWINOUJŚCIE;
- następnie opanowania całej wyspy wraz z obiektami obrony przeciwdesantowej npla, sforsowania rz. DZIWNNA w rejonie m. WOLIN i połączenia się z głównymi siłami desantu powietrznego;
- w dniu następnym być w gotowości do niedopuszczenia do wycofania się npla w kierunku zachodnim lub działania zaczepnego w kierunku: WOLIN, TRZEBIATÓW, KOŁOBRZEG.

3. Na wyspę UZNAM ląduje 3 ppm /R/ z zadaniem opanowania portu ŚWINOUJŚCIE, a następnie rozwinięcia natarcia w kierunku zachodnim w celu opanowania całej wyspy i przepraw w rejonie WOLGAST.

45
Linia rozgraniczenia na prawo: rz. ŚWINA, kanał PIASTOWSKI.

Na wyspę WOLIN i prawy brzeg. rz. DZIWNA ląduje 1 DPD z zadaniem zniszczenia sił i środków obrony przeciwdesantowej npla oraz opanowania lotnisk i mostów na rz. DZIWNA. Następnie we współdziałaniu z siłami desantu morskiego nie dopuszcza sił npla w rejon lądowania - zwłaszcza z kierunku wschodniego.

4. Pierwszy Zespół Operacyjny /Połączonej Floty Bałtyckiej/ do wykonania zadań związanych z zabezpieczeniem działań desantu morskiego wydziela następujące siły:

a/ do wykonania ogniowego przygotowania lądowania i wsparcia oddziałów desantu morskiego;

- ZWO nr 1 /1 krążownik lekki i 9 niszczycieli/;
- ZWO nr 2 /1 krążownik lekki i 9 niszczycieli/;
- oraz ZBWO /12 dużych okrętów rakietowych typu MNK-400/;

b/ do osłony desantu morskiego w czasie przejścia morzem i lądowania oraz do wykonania niezbędnej ilości przejść w zagrodach i zaporach przeciwdesantowych:

- 12 dozorców typu "Ryga", 18 trałowców bazowych, 12 trałowców redowych, 8 kutrów trałowych i batalion saperów morskich;

c/ do przewozu wojsk desantu morskiego:

- 1 pułk śmigłowców mieszanych /24 śmigłowce typu W-8 i 12 typu Mi-6/;
- 1 brygadę okrętów desantowych /36 okrętów desantowych typu ODS pr. 771 i 12 kutrów desantowych typu KD pr. 707/;
- 2 brygadę okrętów desantowych dużych /24 okręty desantowe duże typu ODD pr. 47, 12 okrętów desantowo-transportowych typu ODT pr. 1171 oraz 4 statki handlowe o wyporności do 3-5 tys. ton/;

5. Do osłony powietrznej desantu morskiego w rejonie załadowania, przejścia morzem i lądowania front wydziela lotnictwo myśliwskie 1 AL oraz siły i wojska OPK i OPL bazujące na Pobrzeżu Kaszubskim.

6. Do wsparcia walki oddziałów desantowych 1 AL przewiduje wydzielić siły 1 DLSzR składające się z: 1 plmb, 2 i 3 plmsz oraz 4 plrta, z tego:

- do ogniowego przygotowania lądowania i wsparcia działań bojowych

- 36
- wojsk desantu morskiego - 9 e/l lotnictwa szturmowego i 9 e/l lotnictwa myśliwsko-bombowego;
- do prowadzenia rozpoznania - 9 e/l lotnictwa rozpoznawczego.

7. Odpowiedzialny za wykonanie zadań na wyspie WOLIN jest dowódca 5 DD. Plan działań desantowych i decyzję dowódca 5 DD zamelduje dowódcy GO "WYBRZEŻE" o 15.00 18.6 w sztabie Marynarki Wojennej m. GDYNIA.

IV

Ponadto dowódcy 5 DD wiadomo, że:

1. Dowódca i sztab Zespołu Sił Lądowania stacjonujący w porcie WŁADYSLAWOWO organizują planowanie działań desantowych wspólnie ze sztabem 3 ppm /R/ i oficerami sztabu 1 DPD. Z informacji od przedstawiciela Marynarki Wojennej wiadomo, że dowódca Zespołu Sił Lądowania zamierza załadować na okręty wojska 5 DD w rejonie wybrzeża ROZEWIE, płw. HELL i w Zatoce Gdańskiej. W związku z tym rozpoczęła się koncentracja okrętów desantowych, które do 18.6 mają osiągnąć gotowość bojową do załadowania.
2. Obronę przeciwdesantową na wyspie WOLIN i wybrzeżu Pomorza Zachodniego organizują pododdziały 167 bzap i 161 bpz /16 DZ/. Ponadto pododdziały żandarmerii podporządkowane władzom okupacyjnym powiatu ŚWINOUJŚCIE likwidują aktywne grupy partyzanckie, zwłaszcza na wyspach WOLIN i UZNAM oraz zabezpieczają obiekty i prace przy odbudowie portu ŚWINOUJŚCIE i lotniska w DZIWNOWIE.
3. Oddziały i pododdziały wojsk 5 DD ukompletowane są w 95%. Ponadto każdy pułk desantowy do 17.6 powoła dodatkowo z rezerwy pod broń dwie kompanie desantowe, które przechodziły przeszkolenie w czasie pokoju w zakresie działań na śmigłowcach.
4. Warunki meteorologiczne: ogólnie w drugiej dekadzie czerwca przewiduje się pogodę zmienną. Zachmurzenie umiarkowane z przejaśnieniami. Temperatura w dzień średnio 15-18°C, w nocy 13-14°C. Wiatry przyziemne w kierunku zachodnim, o prędkości 3 m/sek. W górnych warstwach atmosfery kierunek wiatru północno-zachodni, o prędkości 20-50 km/godz.

Praca do wykonania:

1. Przetudować źródła i materiały dotyczące zasad przygotowania, zabezpieczenia i wysadzenia desantów morskich. /Wyd. MON - Sztab Generalny - Warszawa 1968 r. Nr O13153/.
2. Zapoznać się z założeniem i załącznikami oraz powziąć decyzję o:
 - załadunku wojsk 5 DD na okręty desantowe i śmigłowce;
 - lądowaniu i wysadzeniu wojsk na wyspie oraz prowadzeniu walki w celu wykonania zadania.
3. Decyzję wrysować na mapę o skali 1:50 000.

Załączniki:

- a/ Tabela nr 1 - Dane taktyczno-techniczne okrętów bojowych, desantowych i zabezpieczających oraz śmigłowców transportowych biorących udział w operacji desantowej i warianty załadunku okrętów transportowych.
- b/ Tabela nr 2 - Zestawienie stanu osobowego, sprzętu oraz uzbrojenia 5 DD.
- c/ Tabela nr 3 - Wyciąg z identyfikatora armii polowej "NORD" oraz struktura organizacyjna 6 DZ /NZ/.
- d/ Schemat nr 1 - Ogólne położenie wojsk własnych i przeciwnika o 15.00 16.6 oraz zamiar dowódcy Frontu Nadmorskiego.
- e/ Schemat nr 2 - Rozmieszczenie wojsk 5 DD i oddziałów wzmocnienia o 15.00 16.6.
- f/ Schemat nr 3 - Dane z rozpoznania lotniczego o położeniu wojsk npla i rozbudowie obrony przeciwdesantowej na wyspach WOLIN i UZNAM.

Wykonano w 500 egz.

Egz. nr 1-500 Bibl. Tajna
 Wyk. Zespół oficerów
 Druk: PK, dn. 13.12.1969 r.
 Nr ks. 02743/03515/WW.
 Kor. H.J.

Tabela nr 1

DANE TAKTYCZNO-TECHNICZNE OKRĘTÓW BOJOWYCH, DESANTOWYCH I ZABEZPIECZAJĄCYCH ORAZ ŚMIGŁOWCÓW TRANSPORTOWYCH BIORĄCYCH UDZIAŁ W OPERACJI DESANTOWEJ ORAZ WARIANTY ZAKŁADANIA OKRĘTÓW TRANSPORTOWYCH

a/ Dane taktyczno-techniczne okrętów bojowych

Klasa /typ okrętu danej klasy/	Wymiary /w m/		Prędkość w węzłach		Zasięg pływania		Uzbrojenie
	długość	szerokość	/max/	/ekon/	/max/	/ekon/	
Krażownik lekki /typ 69-bis/	210	22	7,5	33	18,5	7400	Działa: 12x152/2250 pocisków/12x100/3960 pocisków/32x37 Aparaty torpedowe: 2x5 rur
Niszczyciel /typ 56/	126	12,4	4,5	40	19	4000	Działa: 4x130/600 pocisków/16x45 Aparaty torpedowe: 2x5 rur
Dobrowolec /typ 50-bis/	90	10,2	3,4	30	15	2200	Działa: 3x100 Aparat torpedowy: 1:2 rury
Trałowiec bazowy /typ 254/	58	8,5	2,25	14	10	3200	Uzbroj. artyler.: 4x37 4x12,5 Uzbroj. trałowe: może mieć trał kon-takowy lub niekon-takowy

b/ Dane taktyczno-techniczne okrętów desantowych

Nazwa i typ okrętu /kutra/ desantowego	Prędkość /w węzłach/		Zanurzenie w m		Wymiary		Możliwości załadunku transportu morskigo
	max.	na dziobie	na rufie	długość /w m/	szerokość /w m/	Możliwości załadunku transportu morskigo	
Kuter desantowy /szybki/	20	0,9	1	16,4	4,3	40 ludzi lub do 5 ton ładunku	
Okręt desantowy mały ODM-pr.46	13,5	1,18	1,39	37,0	6,9	3 czolgi lub 4 transportery opancerzone	
Okręt desantowy średni ODS pr.770	19,5	0,94	1,89	73,0	8,84	5-6 czolgów lub 10-11 środków bojowych	
Okręt desantowy duży ODD pr.47	13,5	1,7	2,7	60,0	11,6	7 czolgów lub 11 środków bojowych	
Okręt desantowy duży BDK-117	15	2,2	2,8-3,2	-	-	20 czolgów i 24 środki bojowe	

c/ Dane taktyczno-techniczne śmigłowców i samolotów transportowych

Nazwa i typ środka transportu powietrznego	Prędkość max. w km/godz.	Taktyczny promień dziakania w km		Wymiary gabarytowe środka w m		Możliwości załadunku środka transportu powietrznego
		długość	szerokość	długość	wysokość	
Śmigłowiec Mi-4	175	200	4,5	1,75	1,8	12 ludzi lub 1600 kg
Śmigłowiec W-8	230	180-400	5,15	2,08	1,8	23 ludzi lub 3000 kg
Śmigłowiec Mi-6	320	200-300	11,75	2,48	2,65	60-70 ludzi lub 12000 kg
Śmigłowiec Mi-10	300	-	-	-	-	do 15000 kg
Samolot transportowy An-12	610	1400	13,5	3,5	2,6	105 ludzi lub 1600 kg

d/ Warianty zakładowania okrętów transportowych

Nazwa i typ środka transportu morskigo	I wariant zakładowania /ładunku/		II wariant zakładowania /ładunku/		III wariant zakładowania /ładunku/	
	400 ludzi, 36 dział 122mm, 36 ciagn.art. 10 BTR-152, 3 jo dla art. 1 i 1 jn MPS	300-400 ludzi, 10 czolgów, 30 BTR-152, 36 dział 122mm, 36 ciagn. oraz amunicja, paliwo i zaopatrzenie	400 ludzi, 12 armat 122mm, 8 hb-arm. 152 mm, 25 ciagn., 8-10 samoch. z amunicja	120 ludzi i około 60-80 samochodów z zaopatrzeniem	200 ludzi, 20 dział 152mm, 20 ciagn., około 60 samoch. z zaopatrzeniem	
Transportowiec mały o pow. załadowczej 1424 m ²						
Transportowiec średni B-55 o pow. załadowczej 2000 m ²						

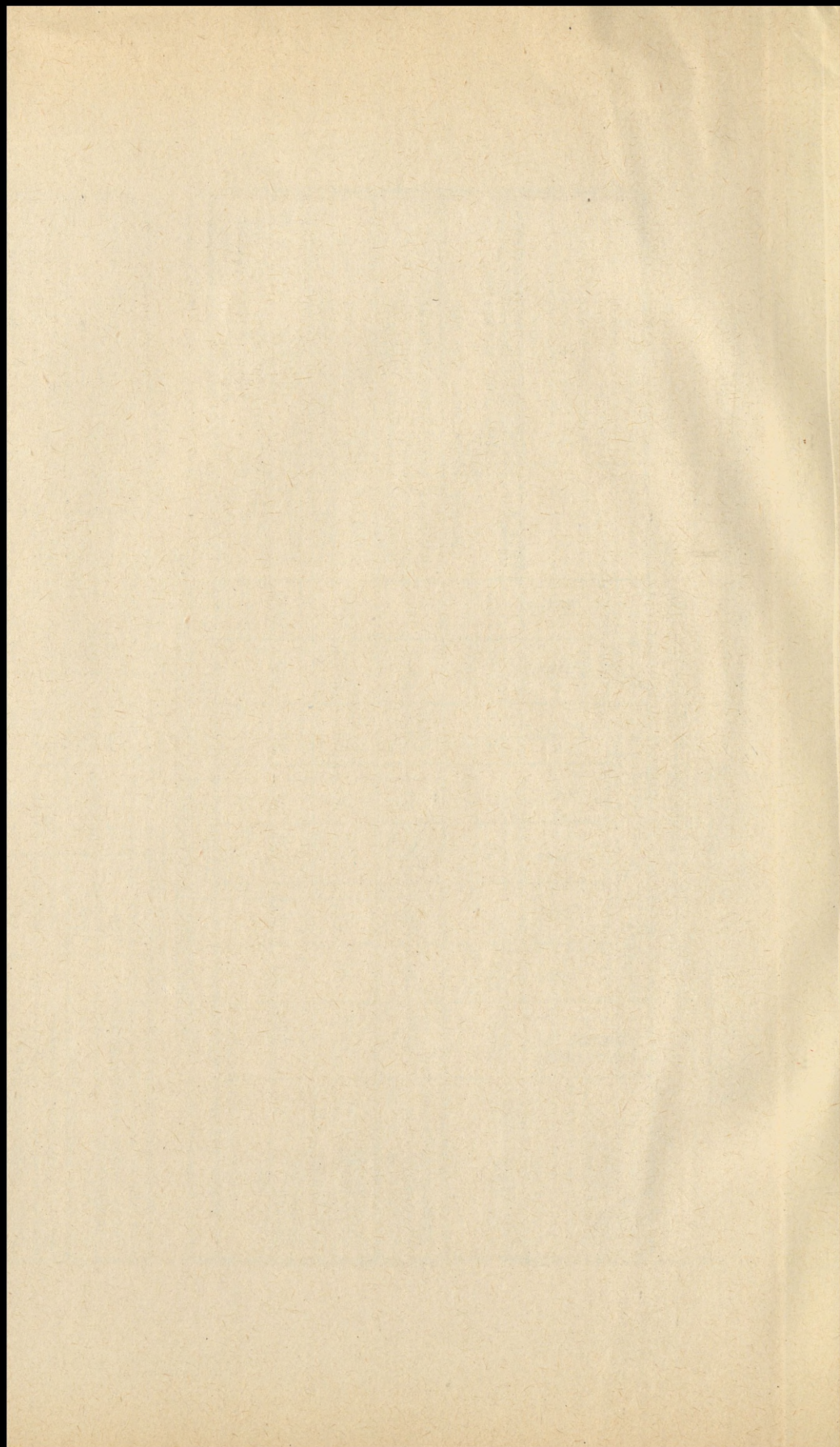
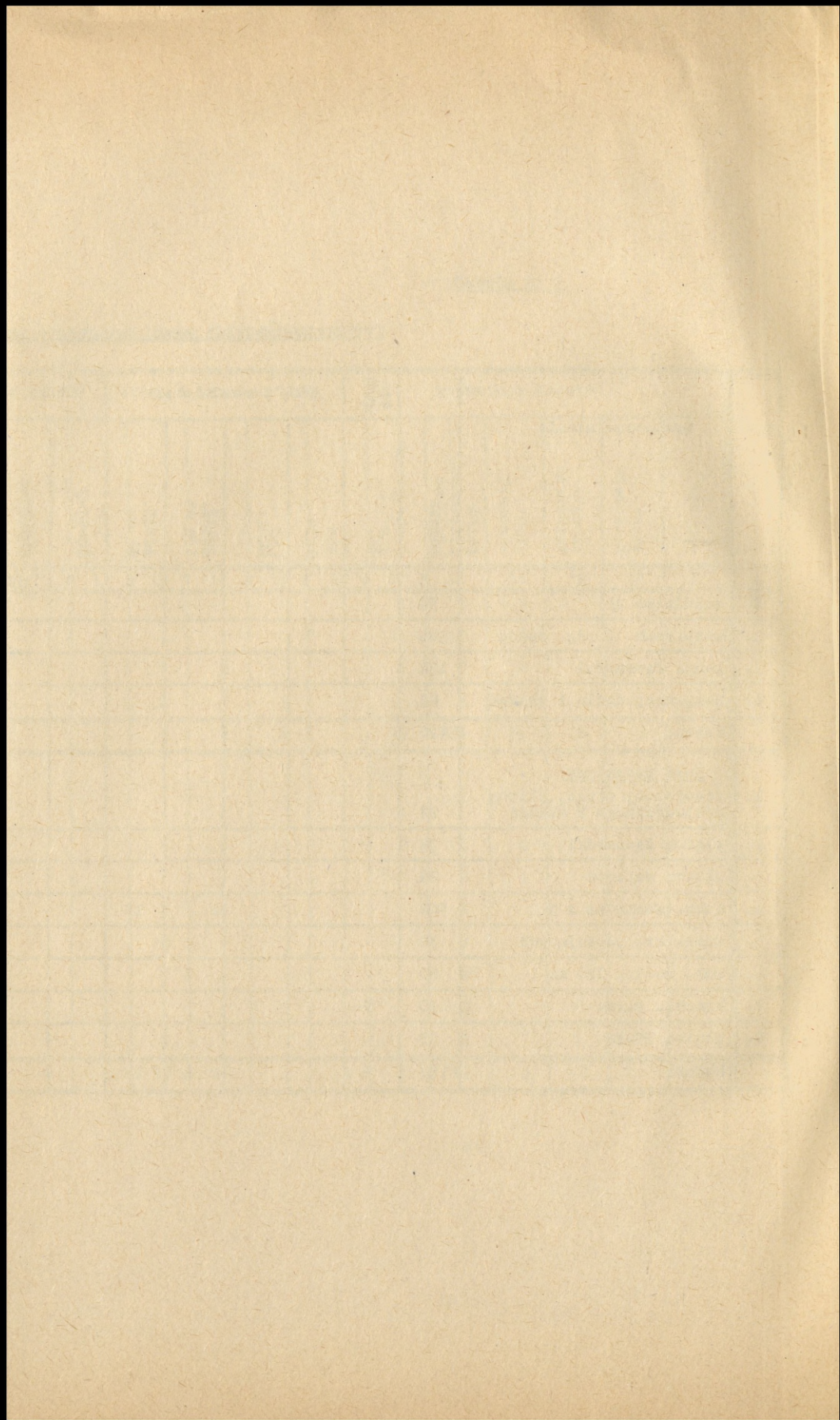

Tabela nr 2

Zestawienie stanu osobowego, uzbrojenia oraz sprzętu dywizji desantowej

Lp.	Wyszczególnienie	Ludzie	Art. ppanc	Art. i moździerze				Środki plot.		Czołgi i transportery						Transport kołowy					
				R-70	BM-21	moźdz. 120 mm	moźdz. 82 mm	SU-57-2	ZSU-23-4	PKM-2	T-54	PT-76	TOPAZ	FUG	FRG	sam. teren.	samochód ciężarowo-teren.	samochód spec.	przyczepa transp.	przyczepa spec.	kuchnie
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
1.	dowództwo DD	99														1	2	3			
2.	komp. ochr. i reg. ruchu	108														11	11	9	6	3	3
3.	komp. łączności	151											2			4	7	18	2		1
4.	komp. rozp. ogóln. i skażeń	62										5		4			4	5			1
	Razem:	420										5	2	4		16	24	35	8	3	5
<u>Pułk desantowy</u>																					
1.	dowództwo, sztab, pluton rozp. ogólnego i skażeń	22														4					
2.	pluton łączności	36														2	1	2	1		1
3.	pluton saperów	21													3		1	1			
4.	komp. desantowa x 5	500					15						46				5				5
5.	komp. cz. pływających	30										10					2	1			1
6.	bat. moźdz. 120 mm	50				6											6				1
7.	bateria ppanc	30	6														1				1
8.	pluton PKM-2	19								4											
	Razem:	798	6			6	15			4		10	46		3	6	20	4	1		9

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
	<u>Tyły pułku desantowego</u>																				
1.	pluton transportowy	23															15	12	4	4	
2.	pluton medyczny	10															1	4			
3.	składy	7															4		3		
4.	pluton remontowy	44															2	3	1	1	
	Razem:	84															22	19	8	5	
	Razem w pd:	804	6			6	15			4		10	46	4	3	6	42	23	9	5	9
	pułk desantowy x 2	1604	12			12	30			8		20	92	8	6	12	84	46	18	10	18
1.	batalion czołgów	290									47						1	21	17	2	2
2.	dar BM-21	155			8												1	18	5	4	2
3.	dar	135		2													1	5	22	3	1
4.	bateria art. plot.	72						6	4								1	12			1
5.	batalion saperów	390										8			<u>21</u> <u>/6GSP/</u>	1	24	13	2		4
6.	kompania medyczna	36															4	7	2		1
7.	kompania transportowa	91															34	18	12		1
8.	batalion remontowy	100														1	4	22	2	1	1
9.	DPZ	15															2	1			1
	Razem w DD	4140	18	2	8	18	45	6	4	12	47	35	148	16	<u>27</u> <u>/6GSP/</u>	40	247	208	62	20	45

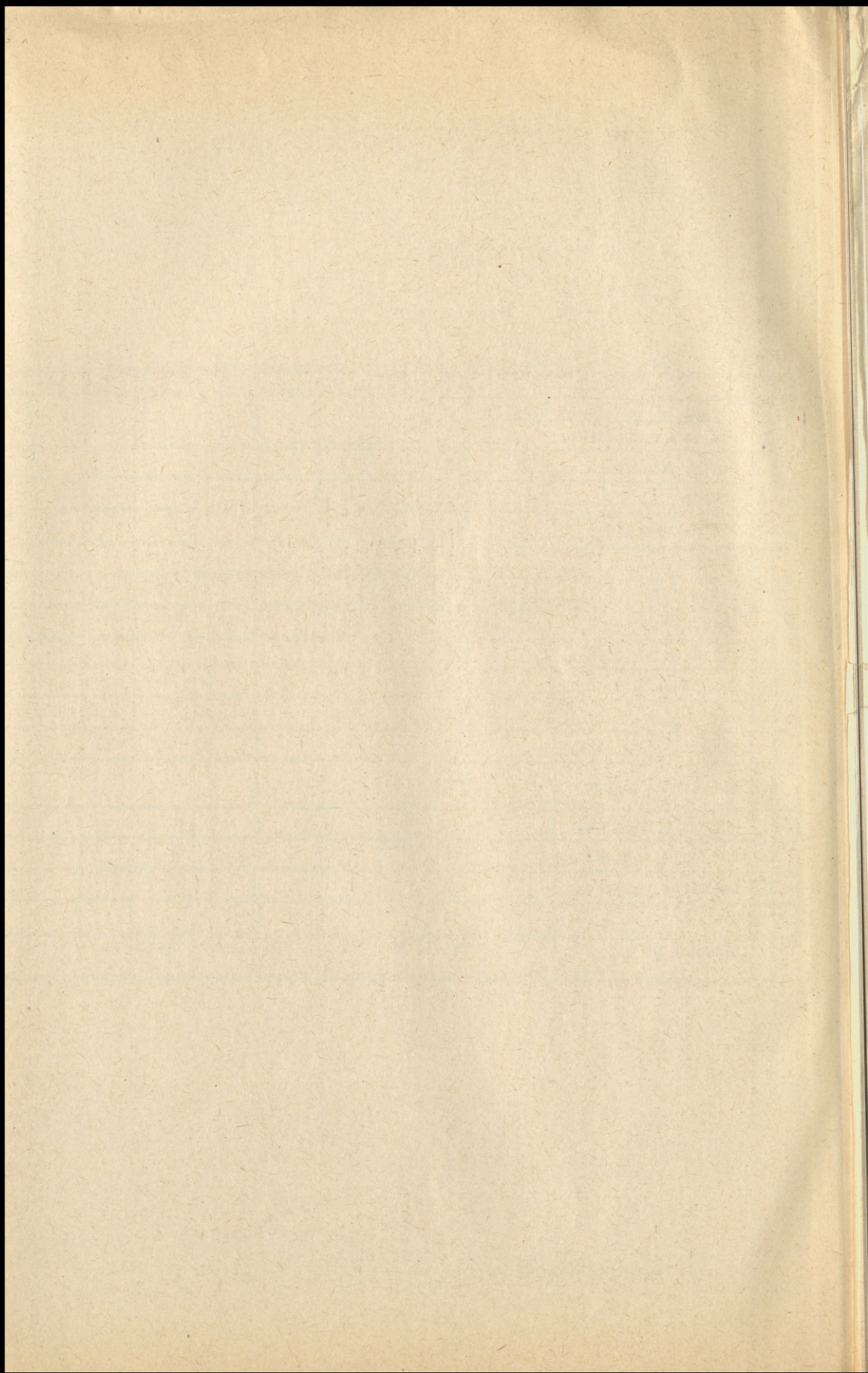
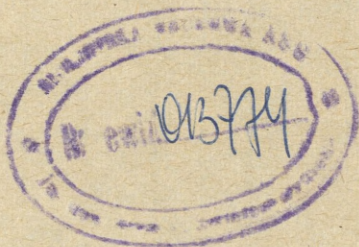

Tabela nr 3

Wyciąg z identyfikatora armii polowej "NORD" oraz struktura organizacyjna 6 DZ /NZ/

ZO	Korpusy	Dywizja	Skład dywizji			Pododdziały i oddziały wzmocnienia
			Oddziały i oddz. dywizyjne	Erygady dywizyjne	Pododdziały brygadowe	
	1 KA /NZ/	? DZ	1 brozop	1, ? BZ, 3 BPanc	170, ?, ? bpz, 2 bcz	Dywizji Korpusu
		11 DZ	11 pa	33, ?, BZ, 2BPanc	?	180 dam
		3 DPanc	?	?	?	
	1 KA /H/	4 DZ	?	?	?	
		? RDF	?	?	?	120 d "S"
		DZ	?	?	?	
	Odwody AP "NORD"	7 DZ	7 d "HJ" 7 pa	21, ? BZ 19 BPanc	175 bpz 185 bcz	? dam
		-	-	120 Brygada ?	1 bpd /NZ/, ? bpd 3 bpd /Br/	? daplot
		6 DZ	16 brozop 16 pa 161 dam 162 d "HJ" 16 daplot 16 k obrony ABC	16 BZ	161 bpz 162 bpz 163 bpz 164 bcz 165 da 166 b zaopatrzenia 167 b zapasowy 160 k DPANC	650 d "S" 610 dam 180 bcz ?
				17 BZ	170 bzap ? bpz	-
				18 BPanc	?	

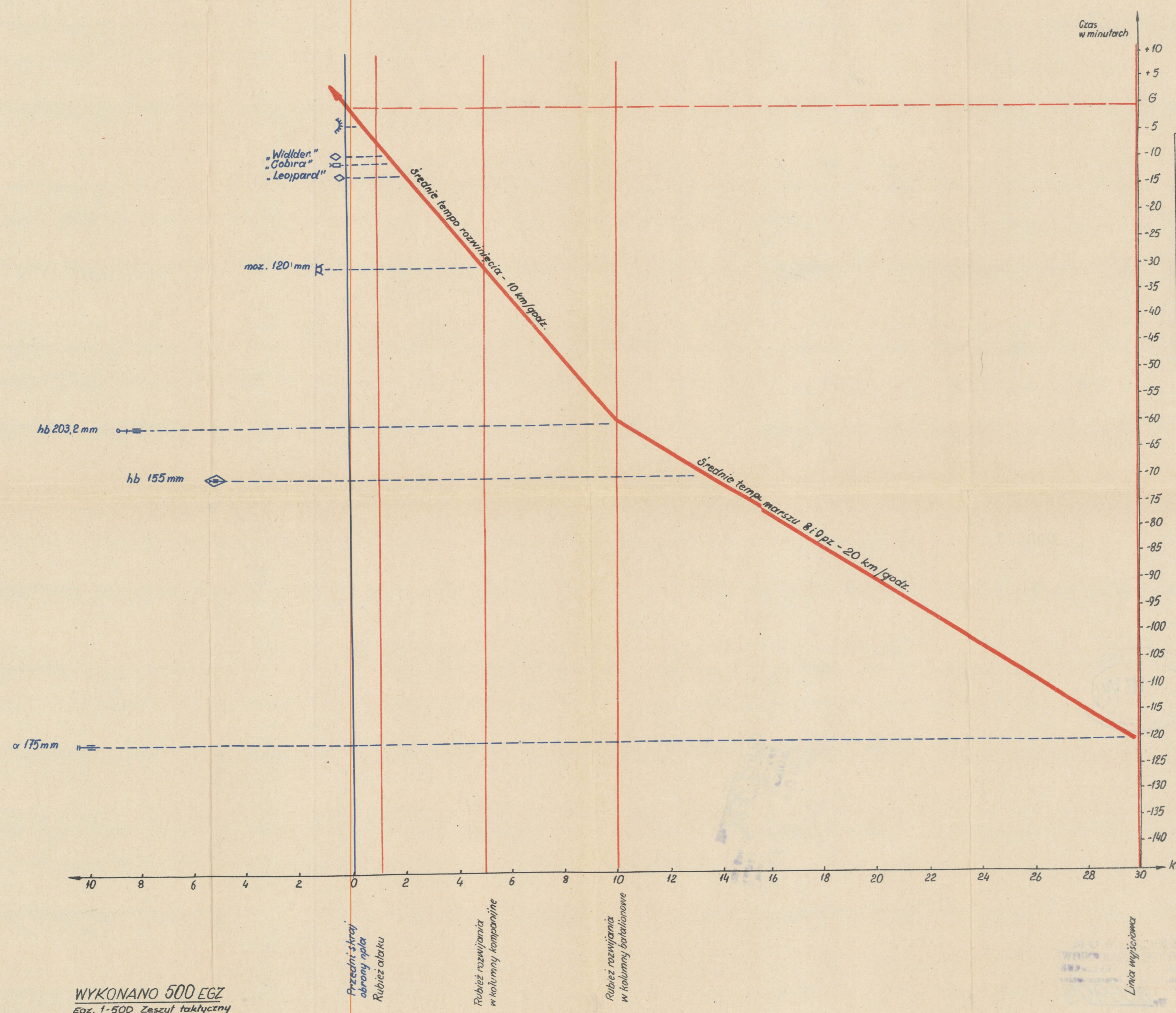
Armia polowa "NORD"

CZAS TRWANIA I UKŁAD OGNIOWEGO PRZYGOTOWANIA NATARCIA 3 DZ

Załącznik nr 1 do części pierwszej

TADNE
Egz. Nr.
Nr Ks. 03517/WW

ZADANIA ŚRODKÓW RAŻENIA	Polożenie czołgów i piechoty	
	Artylerii	Lotnictwa
Nawalata ogniowa do baterii artylerii i plutonów moździerzy npla.	Ogniove wsparcie ataku	Atakują przedni skraj obrony npla Na rubieży ataku
Nawalata ogniowa do punktów oporu kompanii czołgowych		
Nawalata ogniowa na punkty oporu kompanii drugiego rzutu, odwody ppanc i stanowiska dowodzenia. Niszczenie ogniem na wprost nowo wykrytych środków ppanc.		Na rubieży rozwijania w kolumny kompanijne
Nawalata ogniowa do baterii haubic 203,2 i plutonów moździerzy.		Na rubieży rozwijania w kolumny batalionowe
Niszczenie ogniem na wprost środków ppanc i ogniazd ogniowych. Nawalata ogniowa na odwody ppanc i stanowiska dowodzenia.		Niszczy baterie haubic 155 mm
Nawalata ogniowa do punktów oporu czołgowych kompanii i plutonów moździerzy.		
Nawalata ogniowa do baterii haubic 203,2 mm *		Niszczy baterie haubic 155 mm
Nawalata ogniowa na plutony art. plot *		Przekraczają linie wyjściowe
Nawalata ogniowa na plutony art. plot *		Niszczy baterie art. plot 175 mm

* Nawalaty ogniowe wykonuje się z tymczasowych 50

WYKONANO 500 EGZ
Egz. 1-500 Zeszyt taktyczny
druk dn. 5. XII. 1969r.

DECYZJA DOWÓDCY 3DZ DO NATARCIA

2BZ

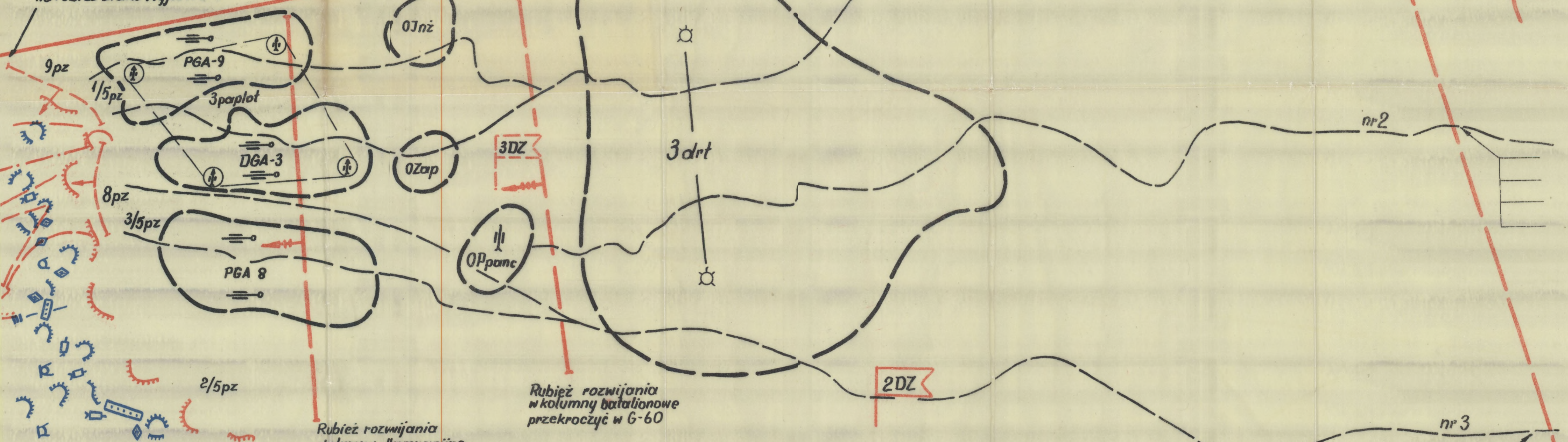
11pz

12pz

Oddziały	Czas przejścia	
	czolo	ogon
5FBAA (bez 1 i 2 d)	G-390	G-351
9 bhb	G-336	G-333
3pa (bez 1 d)	G-318	G-270
9 pz	G-120	G
3pcz	G+15	G+90

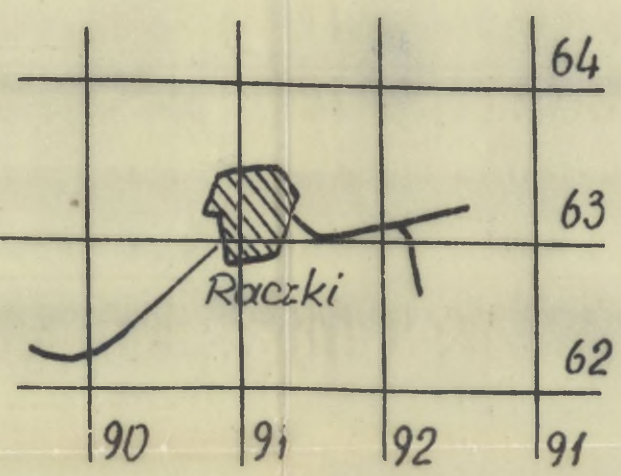
5FBAA (bez 1 i 2 d)

Rubież ataku
na rubież ataku wyjść w G-6

Rubież rozwijania
w kolumny batalionowe
przekroczyć w G-60

Rubież rozwijania
w kolumny kompanijne
przekroczyć w G-24

Oddziały	Czas przejścia	
	czolo	ogon
3dar	G-342	G-330
8 bhb	G-315	G-312
1/3 pa	G-297	G-285
8 pz	G-135	G-15

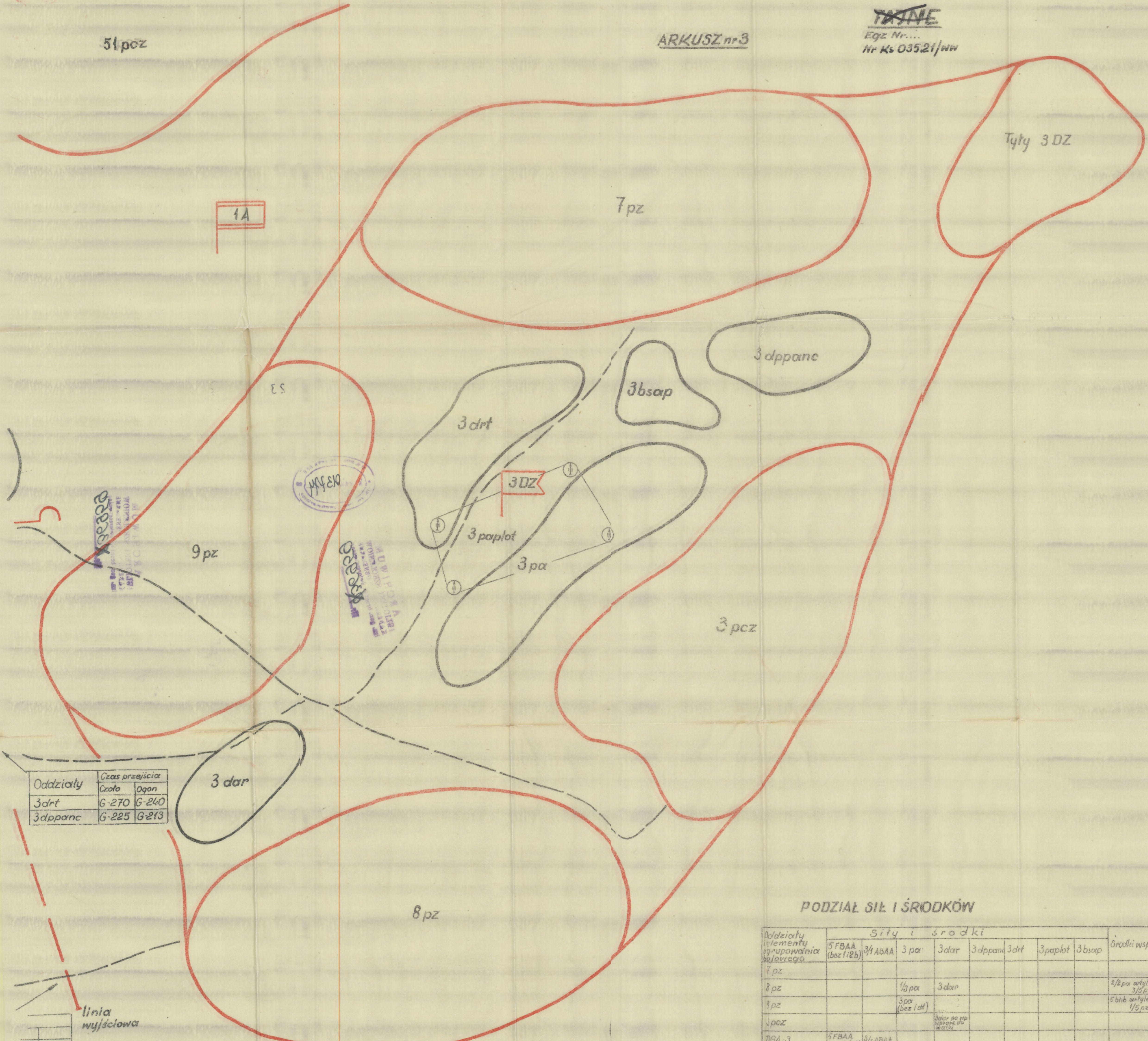
6pz

2pcz

7BZ

3DPanc

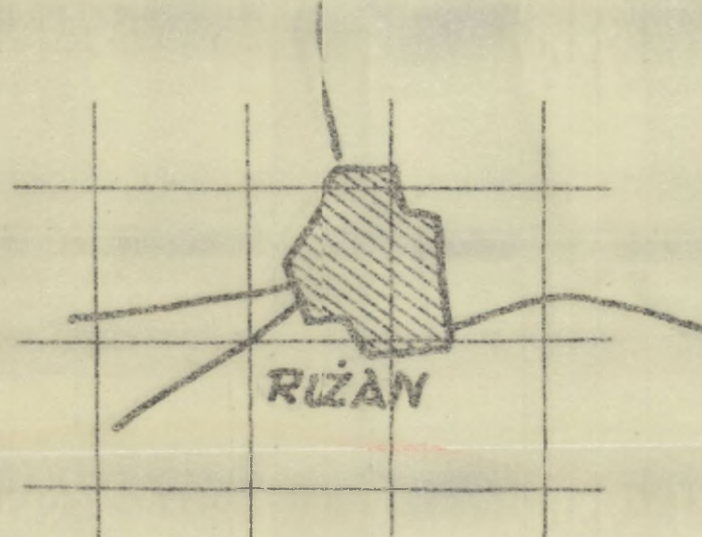
2pcz

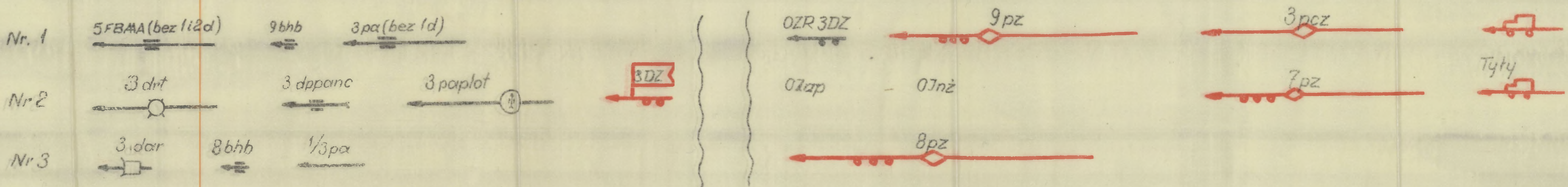
Oddziały	Czas przejścia	
	Czoło	Ogon
3drt	G-270	G-240
3dppanc	G-225	G-213

PODZIAŁ SIŁ I ŚRODKÓW

Oddziały i elementy grupowania bojowego	Siły i środki							Środki wsparcia	
	5FBAA (bez 1 i 2b)	3/1 ABAA	3pcz	3dar	3dppanc	3drt	3paplot		3bsap
7pz									
8pz			1/3 pa	3dar					2/2 pa artyleria 3/2 pz
9pz			3pa (bez 1d)						5/bb artyleria 1/3 pz
3pcz									
DGA-3	5FBAA (bez 1 i 2d)	3/1 ABAA							
3dppanc					3dppanc				
3zap									k. min.
3lnz									3/bb bez 1 i 2a 2/2 ABAA
3ZR									k. inż. drog.
Wdy pozycji							3drt	3paplot	

UGRUPOWANIE MARSZOWE

LEGENDA
..... kolor żółty
***** zielony

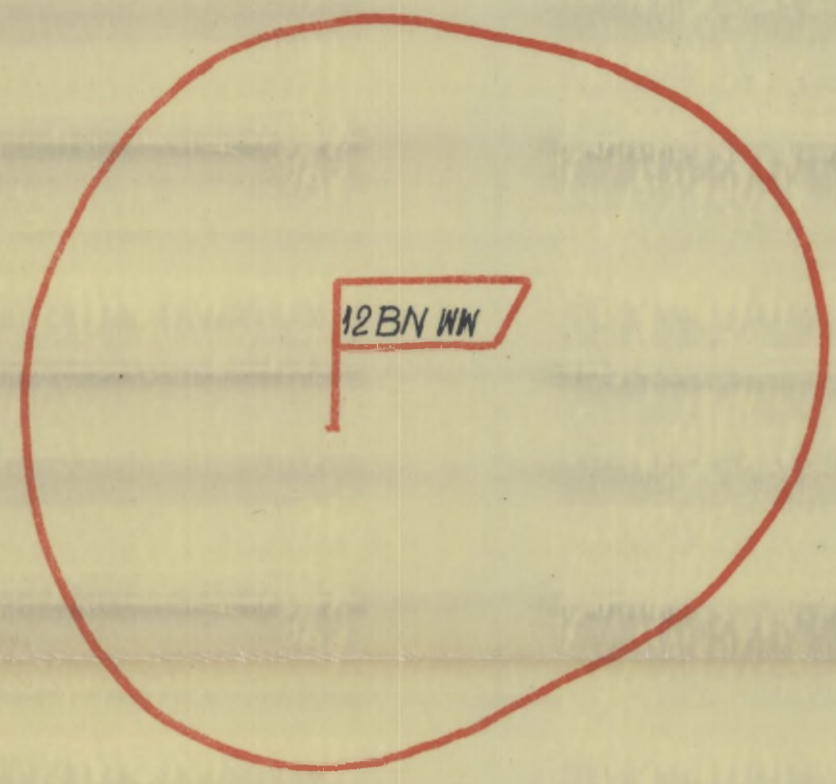
WYKONANO 500 EGZ
Egz. Nr. 1-500 - zeszyt fakt.
druk dn. 25 XI 1969 r.

ROZMIESZCZENIE WOJSK 5 DD I ODDZIAŁÓW WZMOCNIENIA O 15.00 16.6

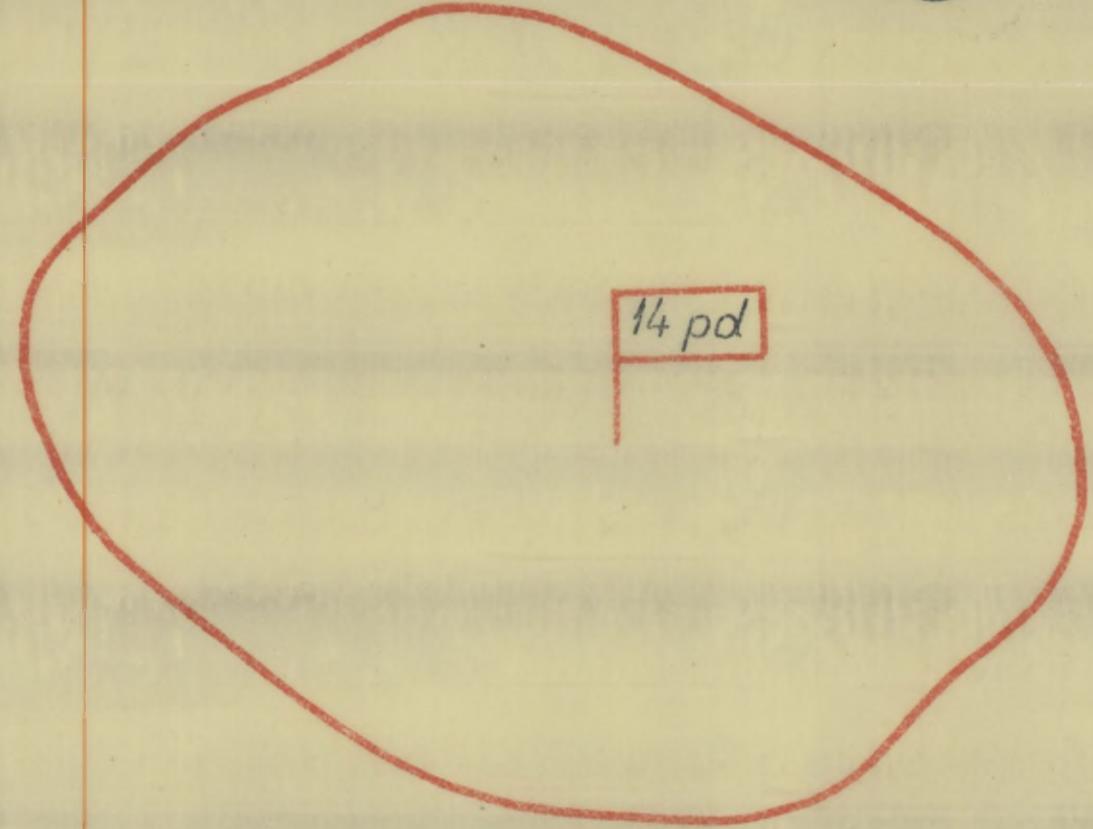
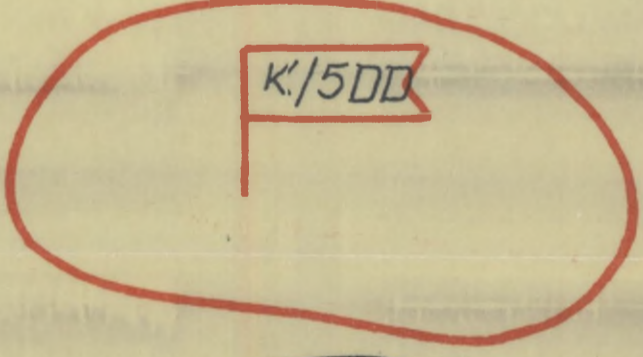
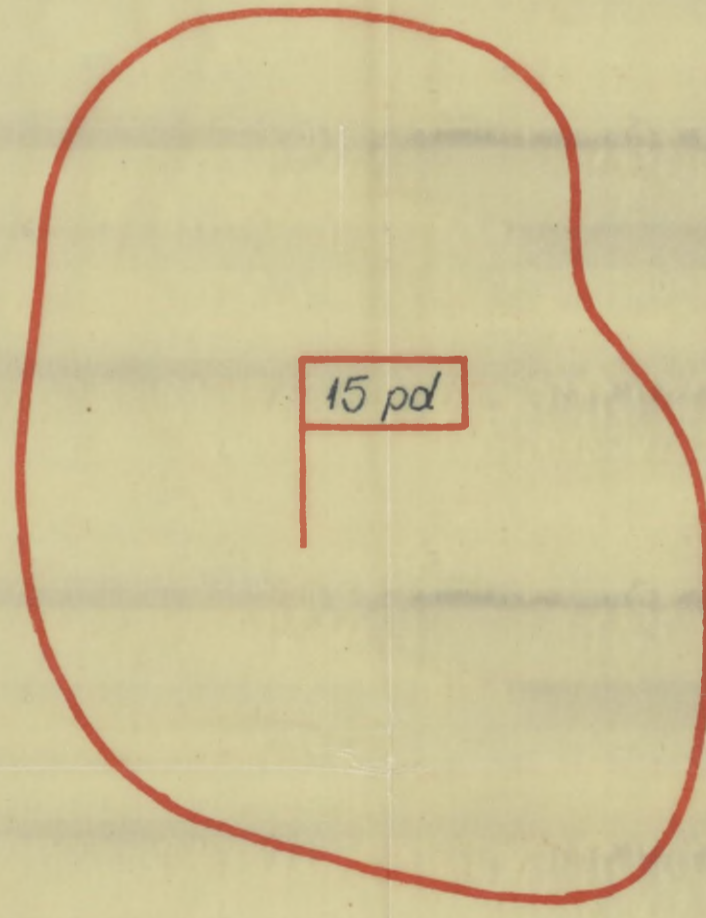
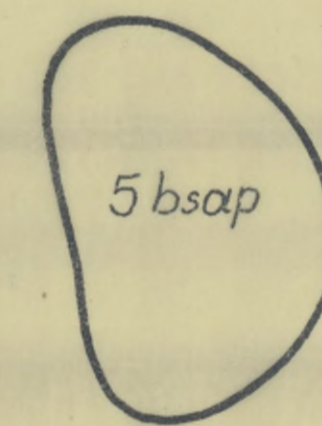
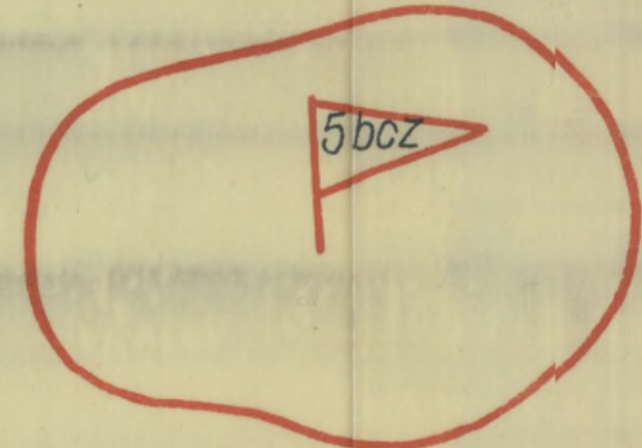
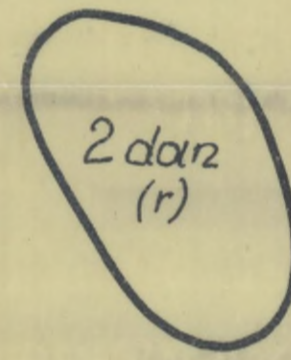
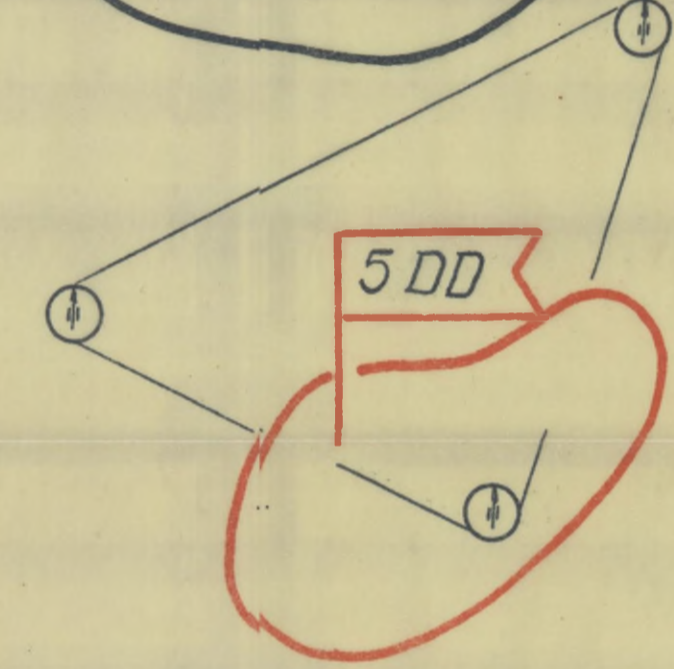
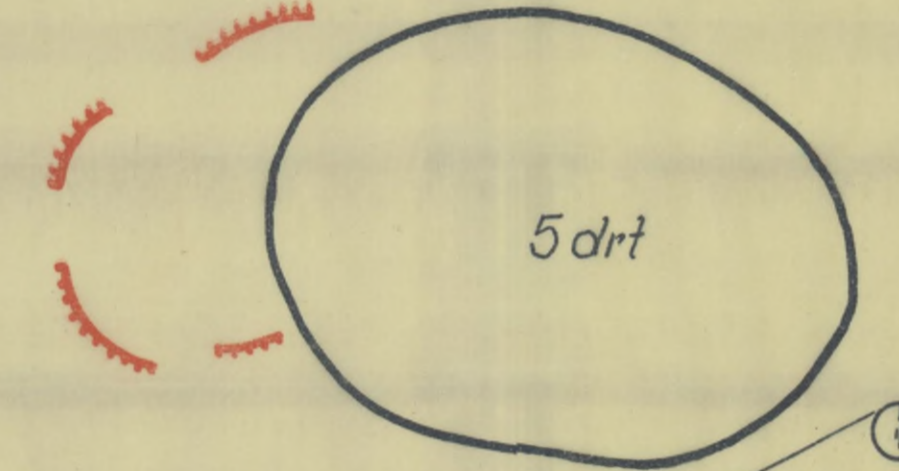
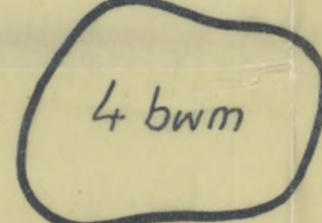
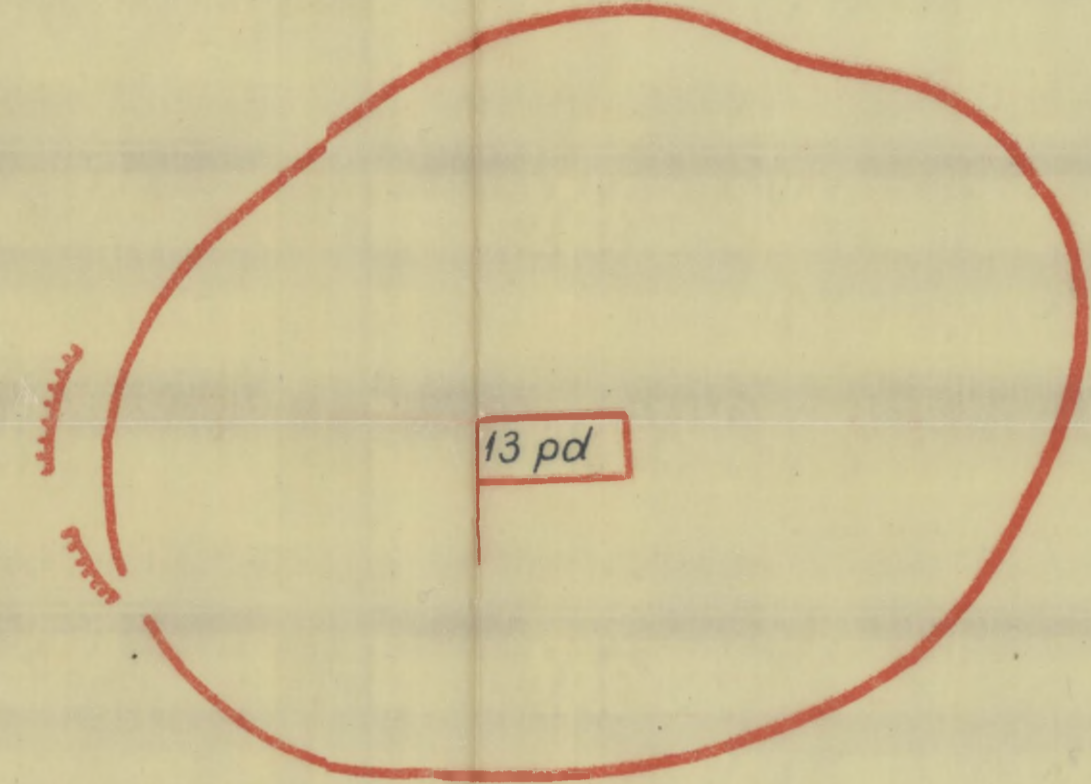
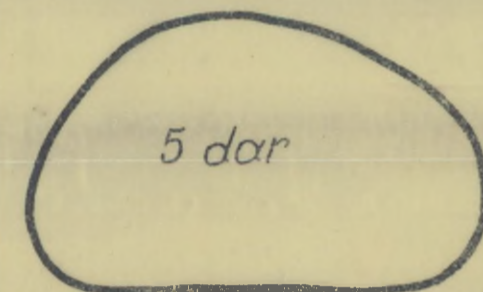
mapa 1:50000

Schemat nr 2
do części drugiej

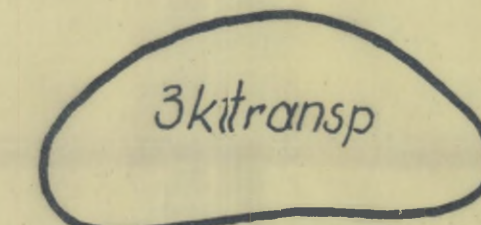
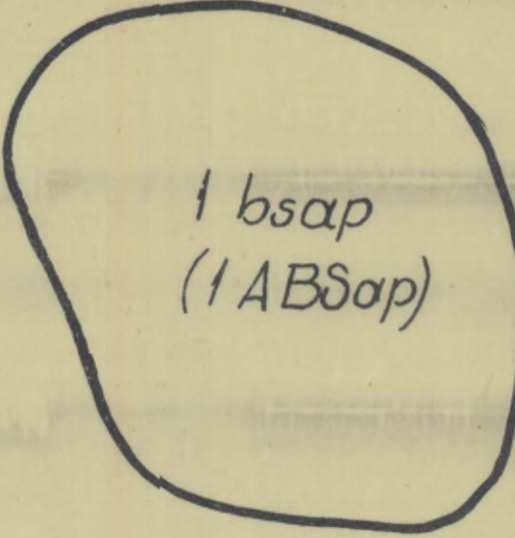
TAJNE
Egz. Nr.
Nr. Ks 03518/WW

⊕

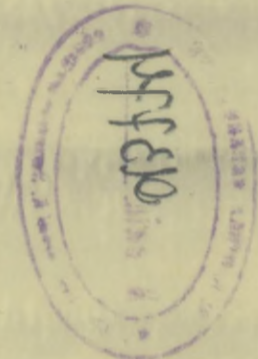
30	31	32
		31
		30

⊕

WYKONANO 500 EGZ
Egz. Nr. 1-500 - zeszyt fakt.
druk dn. 25 XI 1969 r.

44	07	08
43		
42		

WYKONANO 500 EGZ
Egz. Nr. 1-500 - zeszyt fakt.
druk dn. 25 XI 1969 r.

DANE Z ROZPOZNANIA LOTNICZEGO O POŁOŻENIU WOJSK NPLA I ROZBUDOWIE OBRONY PRZECIWDDESANTOWEJ NA WYSPACH WOLIN I UZNAM

mapa 1:50 000

Schemat nr 3 do części drugiej

~~TAJNE~~
Egz Nr...
Nr Ks 03519/nw

ARCHEWUM
WYDZIAŁ OBRONY
KRAJOWEJ
WARSZAWA

WOLIN
WYDZIAŁ OBRONY
KRAJOWEJ
WARSZAWA

WOLIN
WYDZIAŁ OBRONY
KRAJOWEJ
WARSZAWA

53

84	48	49	50
83			
82			

1	
1	
8	
4	

Piechota

Piechota
i artyleria

80	81	75
		74
		73

ok 40cz

WYKONANO 500 EGZ
Egz Nr 1-500 zeszyt taktyczny
druk dn. 24.XI.1969r.

?

?

!

⊥

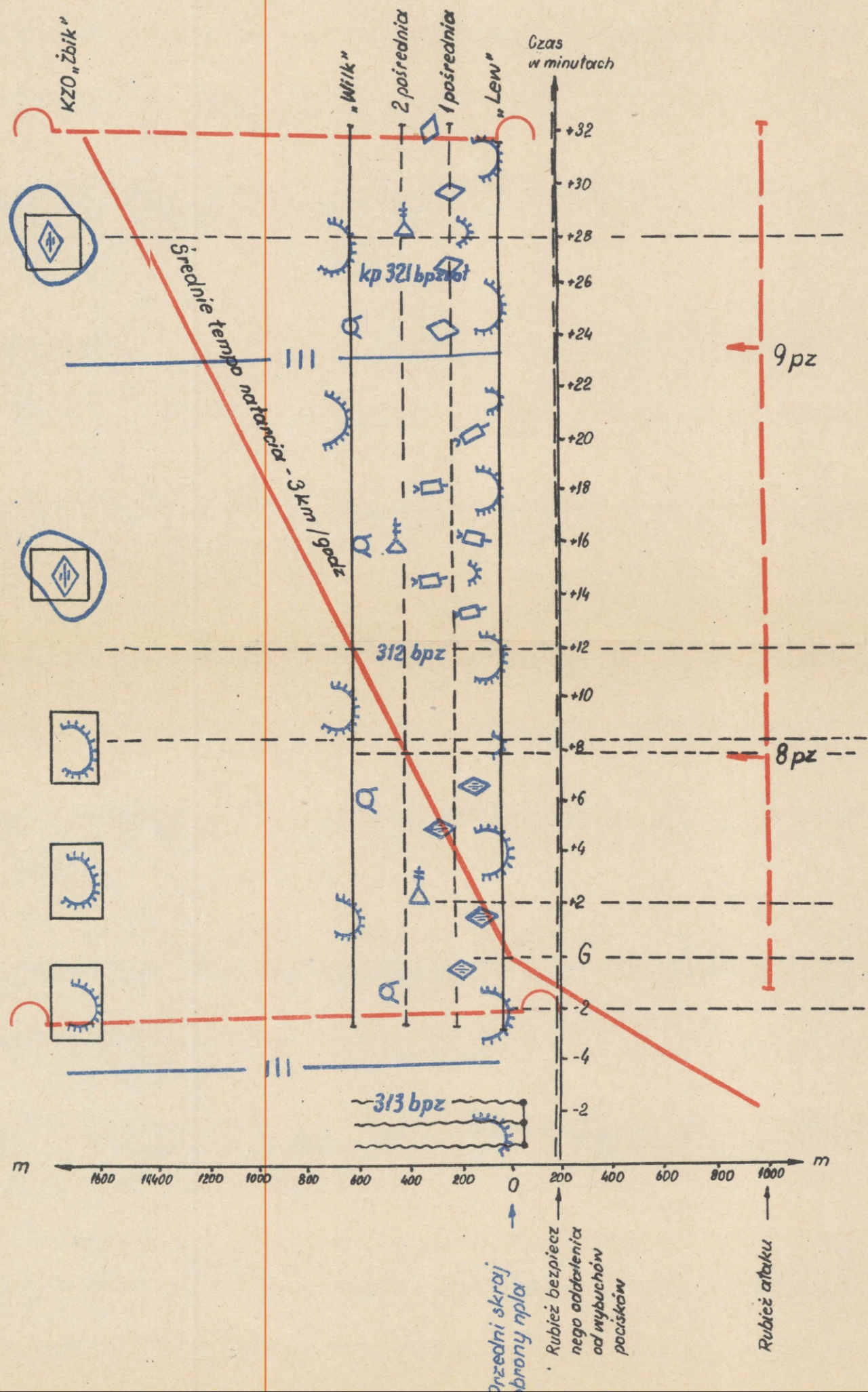
△

△

UKŁAD OGNIOWEGO WSPARCIA NATARCIA PODCZAS PRZEŁAMANIA PIERWSZEJ POZYCJI OBRONY NPLA

Załącznik nr 2 do części pierwszej

TAKIE
Lgz Nr
Nr Ks 032516/ww

Rubież ogniowa	Sygnaty	Czas trwania ognia w minutach	WAŁ OGNIOWY						KZO						Zadymianie									
			haubice 122 mm			hb.arm. 152 mm			armaty 122 mm						BM-14 ***)									
			Ilość dział	Szerokość na jedno dział	Szerokość odcinka dla hb 122 mm	Ilość dział	Szerokość na jedno dział	Szerokość odcinka dla hb 152 mm	Ilość odcinków KZO		Powierzchnia jednego odcinka		Zużycie pocisków na 1 odcinek		Ilość dział prow. ogień do 1 odc.		Zużycie pocisków na 1 dział		Ilość odcinków	Ilość salw	Zużycie pocisk. na wypustkę	Ilość dział.	Ilość pocisków na 1 dział	Szerokość zasłony dymnej
			Do rubieży	Na jedno dział		Do rubieży	Na jedno dział																	
KZO	„Żbił”	20'					3	4 ha	240	6	40							1	1	16				
II	główna „Wili”	6'	882	12	384	8																		
	2 pośrednia	2'	294	4	128	3															6	40	200 m	
	1 pośrednia	2'	294	4	128	3																		
I	główna „Lew”	4'	588	8	256	5																		
RAZEM	zuzycie amunicji	Szuk na dzialo	28		19		40						32			40								
		p	0,3 *)		0,3		0,35 **)						0,4			0,5								

*) Zadanie wykonuje 70 dział, a w dywizji znajduje się 76 dział haubic 122 mm
 **) Zadanie wykonuje 18 dział, a w dywizji są 24 armaty 122 mm
 ***) Dywizjon BM-14 wykonuje dwie salwy do odwodów ppanc batalionów npla, wydzielając dla każdego celu jedną baterię.